

VÁŽENÍ ČITATELIA
ŽELIEZOVSKÉHO
SPRAVODAJCU!

V MENE
SPOLUPRACOVNÍKOV
A VYDAVATEĽA,
SAMOSPRÁVY
MESTA ŽELIEZOVCÉ,
VÁM PRAJEME LÁSKYPLNÉ,
POKOJNÉ PREŽITIE
VIANOČNÝCH SVIATKOV,
V NOVOM ROKU
PEVNÉ ZDRAVIE,
MNOHO OSOBNÝCH
A PRACOVNÝCH ÚSPECHOV.

REDAKCIA

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny

december 2010, XI. ročník

cena: 0,35 eur

Novembrové zasadnutie MsZ

Posledné riadne v roku i období

Posledné, 44. riadne zasadnutie MsZ v Želiezovciach sa konalo dňa 25. novembra 2010, dva dni pred komunálnymi voľbami. Posledné, samozrejme, čo sa týka volebného obdobia 2007-2010.

V úvode poslanci schválili VZN o dani z nehnuteľnosti na rok 2011 i VZN o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

Schválená bola V. zmena programového rozpočtu mesta: bežné príjmy 3948,4 tis. eur, bežné výdavky 3948,4 tis. eur s nulovým prebytkom, kapitálové príjmy 4317,1 tis. eur, kapitálové výdavky 5106,0 tis. eur so schodkom 788,9 tis. eur, príjmové finančné operácie 2562 tis. eur a výdavkové finančné operácie 412 tis. eur. Schválený bol aj návrh programového rozpočtu mesta na roky 2011 – 2013.

MsZ zobralo na vedomie výsledky obchodnej verejnej súťaže a súhlasilo s ich vyhodnotením. Konštatovalo, že jediný prihlásený uchádzač – firma Gabriel Solya, splnil všetky podmienky výberového konania a odsúhlasilo predaj nehnuteľnosti za kúpnu cenu 152000 eur.

Poslanci ešte zobrali na vedomie informatívnu správu o stave a vymáhaní nedoplatkov na nájomnom za bytové a nebytové priestory vo vlastníctve mesta a schválilo trvalé upustenie od vymáhania nevymožiteľných pohľadávok.

Po skončení rokovania sa poslanci, primátor a koordinátori stretli na malom slávnostnom obede, keďže zastupiteľstvo sa zišlo v tomto zložení zrejme poslednýkrát.

(šh)

V komunálnych voľbách dňa 27. novembra sa zúčastnilo 2928 obyvateľov nášho mesta, čo predstavuje 47,57% želiezovského obyvateľstva. Za primátora bol opäť zvolený Pavel Bakonyi, ktorý získal 953 hlasov. Medzi poslancami získala najviac hlasov Katarína Mocsyová. (foto: šh)

Šanca na lacnejšiu energiu. Využijeme ju?

Záujemcovia z radov obyvateľov a zástupcovia samosprávy sa niekoľko týždňov po úspešnom absolvovaní stretnutia k odpočtu práce samosprávy opäť stretli v obradnej sieni mestského úradu. Témou bolo tentoraz informovanie o možnosti výstavby závodu na výrobu energie a produktov z druhotných surovín zhodnotením zmesového komunálneho odpadu. Úlohy moderátora sa opäť ujal Ladislav Bristenský. Ide o možnosť výstavby závodu na zhodnocovanie zmesového odpadu – výrobu nových produktov a energie z vyrobeného paliva. Informovanie obyvateľov bolo jedným z prvých článkov realizácie tohto projektu. Stretnutie predchádzala ponuka firmy PERLATON a prijatia memoranda o spolupráci mesta pri príprave tohto zámeru. Prípravou sa rozumie vypracovanie investičného zámeru, posúdenie jeho dopadov na životné prostredie a komunikácia s miestnou verejnosťou, čoho súčasťou bolo aj toto stretnutie. Nešlo teda o holé informovanie o zámere, ale najmä o získanie spätnej väzby od obyvateľov pred zahájením prác na prípravnej dokumentácii stavby. Podobné stretnutie sa v tejto téme budú konať ešte niekoľkokrát.

Ak posúdenie vplyvov potvrdí výhodnosť projektu, mesto môže získať do majetku závod na zhodnocovanie zmesového odpadu tvoreného v regióne. Želiezovce budú žiadateľom o

nenávratný príspevok (cca vo výške 60% nákladov), ako aj príjmom úveru (40%) od Európskej banky. Podľa predbežných prepočtov by tento úver mesto zo zisku závodu dokázalo za určitých podmienok splatiť za 6 rokov. Pritom vlastné prostriedky mesta potrebné nebudú, iba vhodná lokalita s rozlohou niekoľkých hektárov.

Využitie podobnej technológie má aj na prvý pohľad niekoľko výhod. Energia a ďalšie produkty sa budú vyrábať z odpadu, ktorý sa tak z ekologickej a ekonomickej záťaže stane druhotnou surovinou. V prípade realizácie by nešlo len o zhodnocovanie aktuálne sa tvoriaceho odpadu v regióne, ale aj o odstránenie už uzavretých a práve využívaných skládok pomocou špeciálnych zariadení. V rámci projektu sa naskytne aj možnosť na získanie príspevku na úhradu nákladov vynaložených na zriadenie jestvujúcich dotknutých skládok zmesového komunálneho odpadu. Nespornou výhodou tejto technológie je teda likvidovanie skládok aj novo tvoriaceho sa odpadu, zhodnocovanie odpadu, ochrana životného prostredia a efektívna výroba energie z alternatívnych zdrojov. To sa môže odraziť v zhodnutí úlohy nášho mesta v regióne, tvorbe nových pracovných príležitostí, zdrojov a v konečnom dôsledku aj v znížení poplatkov za likvidáciu odpadu a ceny elektrickej energie pre našich obyvateľov. (ik)

KOMUNÁLNE VOĽBY 2010 – výsledky volieb primátora

P.č.	Meno, priezvisko a titul kandidáta	Počet získaných hlasov celkom	Volebný okrsok č.1	Volebný okrsok č.2	Volebný okrsok č.3	Volebný okrsok č.4	Volebný okrsok č.5	Volebný okrsok č.6	Volebný okrsok č.7	Volebný okrsok č.8
1	Pavel Bakonyi, Ing. arch.	953	37	52	171	207	152	127	193	14
2	Géza Nagy, JUDr.	733	16	94	152	125	119	72	138	17
3	Vojtech Tomašovič, Mgr.	345	13	48	86	52	50	38	52	6
4	Milan Haborák, Mgr.	205	0	21	41	37	23	36	34	13
5	Ladislav Vékony, Ing.	159	57	46	4	14	19	7	11	1
6	Marián Kišďurka, Mgr.	125	8	11	7	19	32	7	41	0
7	František Dulai	99	0	12	32	9	19	12	15	0
8	Eva Nagy	83	7	20	13	13	10	3	17	0
9	Miroslav Kokoška	60	1	4	8	9	16	6	16	0
10	Ladislav Bálint, Mgr.	50	0	2	7	6	10	16	8	1
11	Gabriel Gažo	42	0	5	6	10	1	13	7	0
12	Štefan Kuruc, Ing.	40	0	3	12	6	6	7	6	0

Zásadné je zostavenie rozvojového programu

Niekoľko dní po voľbách sme sa porozprávali so znovuzvoleným primátorom Želiezoviec Pavlom Bakonyim o tom, ako vníma miestne komunálne voľby a ako pokračujú rokovania s práve sa formujúcim mestským zastupiteľstvom.

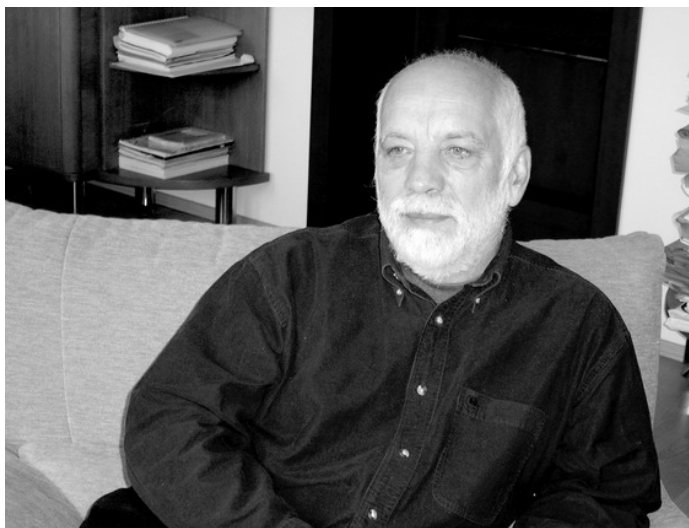
Ako hodnotíte novembrové voľby do orgánov samosprávy?

– Predovšetkým by som sa chcel poďakovať všetkým voličom, bez ohľadu na to, koho volili. To, že som od občanov dostal najviac hlasov, ma oprávňuje a zároveň zaväzuje pokračovať v mojom úsilí dokončiť reformu fungovania našej samosprávy. Myslím si, že tohtoročné voľby sa odohrávali v kultivovanejšom duchu ako tie predchádzajúce, neboli zaznamenané také extrémnosti, snáď s výnimkou tzv. zelenej webstránky, v prípade ktorej sa ukázalo, že iba úzky okruh osôb sa tam zaoberal očierňovaním iných občanov. Moji protivníci sa vo voľbách primátora uchýlili k negatívnej kampani, pravda, inú možnosť asi ani nemali. Bolo by určite zaujímavé prediskutovať na nejakom fóre, do akej miery boli ich argumenty korektné a kde prekročili hranice korektnosti. Možno aj kvôli tejto negatívnej kampani bol zaznamenaný menší rozdiel hlasov medzi jednotlivými kandidátmi.

Udiali sa prvé rokovania za okrúhlym stolom s poslancami. V čom sa podarilo nájsť zhodu?

– Prvé stretnutie malo charakter úvodného.

Najdôležitejšou vecou, v ktorej sa musia zhodnúť, je počet odborných komisií v mestskom zastupiteľstve. Zatiaľ to vyzerá tak, že pôjde o 5–8 komisií. Oboznámil som ich aj s tým, že na zakladajúcej schôdzi budú musieť podľa zákona rozhodnúť aj o osobnom ohodnotení primátora. Dostal som od nich

v tomto ohľade pozitívnu spätnú väzbu, že je korektné, ak o tom vedia s predstihom, to sa vraj predtým nestávalo.

V akom časovom horizonte sa asi podarí prijať rozvojový program?

– V činnosti nového mestského zastupiteľstva bude zásadným krokom zostavenie a prijatie rozvojového alebo vládneho programu. Pravda, pred štyrmi sme ho prijímali až niekedy v októbri, ale vtedy to malo svoje špeciálne dôvody. Nevidím dô-

vod, prečo by zastupiteľstvo tentoraz nemohlo rozvojový program prijať už na prvej pracovnej schôdzi v januári. Vyzval som poslancov, aby sa zamysleli nad rozvojovým programom, buď samostatne alebo na úrovni strán, aby program vychádzal z reálnych predpokladov. Nemôžeme totiž sľubovať

príliš smelé, nerealizovateľné plány, ale nie je dobrým riešením ani prílišná skromnosť. Ak len dokončíme začaté, podané a pripravené projekty, bude to pekný výsledok. Samozrejme, je to kompetencia zastupiteľstva, ak poslanci majú ambície a predstavy o získaní ďalších externých zdrojov, môžeme postaviť aj odvážny rozvojový program. Popritom však najmä „starí“ ôsmi poslanci musia vedieť, že v úverovom rámci máme odložených 10 miliónov na kanalizáciu. Ak by sa kanalizácia za 180 miliónov

s 10-miliónovým spolufinancovaním mesta predsalen neuskutočnila, môžeme realizovať iné projekty. Vieme sa pohybovať v týchto rámcach. Môžeme počítať aj s tým, že postupným splácaním úveru sa nám úmerne zvyšuje úverový rámec. A aké projekty budeme postupne realizovať, môžu poslanci vyberať z pripravených v súlade s platným PHSR.

Ďakujem za rozhovor.

(ic)

KOMUNÁLNE VOĽBY 2010 – výsledky volieb do MsZ

P.č.	Meno, priezvisko a titul kandidáta	Počet získaných hlasov celkom	Volebný okrsok č.1	Volebný okrsok č.2	Volebný okrsok č.3	Volebný okrsok č.4	Volebný okrsok č.5	Volebný okrsok č.6	Volebný okrsok č.7	
1	Katarína Mocsyová	950	46	89	173	141	148	122	214	17
2	Vojtech Tomašovič, Mgr.	931	47	113	198	135	158	121	148	11
3	Ladislav Sokol	892	44	106	174	139	157	94	169	9
4	Róbert Gulyás, Ing.	761	23	100	146	105	124	88	170	5
5	Géza Horváth, RNDr.	719	12	70	149	125	110	78	169	6
6	Peter Martosy, Ing.	707	32	87	129	132	107	81	135	4
7	Ladislav Vékony, Ing.	705	111	131	72	101	112	80	94	4
8	Kazimír Kovács, Ing.	698	12	69	135	159	75	89	155	4
9	Irena Turzová, PaedDr.	673	27	60	133	129	102	71	142	9
10	Marek Kepka	669	14	69	127	126	115	71	142	5
11	Pavel Polka	655	34	59	120	109	99	92	137	5
12	Mária Harisová	633	9	39	128	157	81	77	131	11
13	Róbert Récsi, Ing.	630	8	50	158	109	79	57	152	17
14	Tibor Csenger, Ing.	628	13	55	123	138	78	77	140	4
15	Diana Csicsmanová, Ing.	619	13	157	124	91	68	61	102	3
16	Milan Haborák, Mgr.	600	15	54	112	112	97	88	109	13
17	Gabriel Melczer, Ing.	574	21	46	113	87	72	78	152	5
18	Marianna Šedivá, Ing.	570	38	48	82	108	110	83	94	7
19	Ladislav Boška	564	9	46	107	83	92	108	116	3
20	Ladislav Horánsky, Ing.	530	16	31	113	93	79	72	125	1
21	Karol Šebők, MUDr.	492	7	65	115	88	59	52	102	4
22	Csaba Adamcsek	490	14	46	92	90	65	78	105	0
23	Tímea Miklóšová, Ing.	479	13	60	86	68	73	55	120	4
24	Tibor Molnár, Ing.	476	8	38	103	125	66	49	86	1
25	Miloslav Konopka	458	8	41	79	91	66	72	88	13
26	Ľudmila Pivarčiová	439	6	128	71	39	101	54	37	3
27	Ján Cserba, Ing.	432	12	25	83	83	52	49	121	7
28	Róbert Mihók	409	9	43	72	68	91	39	82	5
29	Miroslav Hasznos, Ing.	401	9	118	50	57	54	46	65	2
30	Ondrej Mészáros, JUDr.	376	6	25	74	94	52	51	71	3
31	Eva Nagy	364	15	107	49	40	37	38	77	1
32	Ákos Csonka, Bc.	351	4	29	88	69	37	36	85	3
33	Vladimír Botta	344	7	35	55	86	58	37	64	2
34	Gabriel Gažo	337	13	28	65	34	61	61	74	1
35	Gabriela Cserbová	320	7	42	99	45	37	41	47	2
36	Ladislav Szabó, Ing.	300	9	39	58	63	30	34	67	0
37	Silvia Jámbořová, PaedDr.	286	1	32	55	45	45	49	47	12
38	Ľudmila Vargová	277	21	21	65	27	55	44	44	0
39	Ladislav Bálint, Mgr.	255	6	22	30	34	56	52	52	3
40	Attila Nagy	228	12	78	33	19	24	14	48	0
41	Ján Salma	215	0	15	71	28	60	27	14	0
42	Edita Pompošová	214	2	13	53	26	43	29	43	5
43	Juraj Režo, Mgr.	185	4	19	22	37	35	25	41	2
44	Mária Borková	165	8	25	36	27	27	18	24	0
45	Katarína Tóthová, Ing.	161	4	9	45	27	20	36	20	0
46	Eva Frenková	77	1	4	10	12	11	12	25	2

K voľbám...

O 20.00 hod. sa volebné miestnosti zatvorili a zostať v nich mohli len členovia okrskových volebných komisií a osoby, ktoré na to od predsedu komisie dostali písomné povolenie. My sme takéto povolenie dostali vo volebnej miestnosti okrsku č. 4 – v Klube dôchodcov, vďaka čomu sme mohli vidieť, čo sa po voľbách v zamknutých volebných miestnostiach deje.

Najsôr sa rozpečatila volebná urna a zalepené obálky boli starostlivo prepočítané. Potom sa otvárali obálky a ukladali volebné lístky. Stále sa kontrolovali počty a zároveň sa vyradzovali neplatné hlasovacie lístky. Niektorí si z ponuky dvanástich kandidátov na primátora nevedeli vybrať ani jedného, niektorí si priali primátorské duo alebo trio v rôznych zloženiach. Niekoľko voličov sa prepočítalo a zakrúžkovalo viac ako 12 poslaneckých kandidátov, alebo namiesto krúžkovania vyčiarklo alebo odľaklo. Aj takéto lístky skončili medzi neplatnými. (šh)

Komunálne voľby – voliči za kontinuitu

Želiezovská samospráva prejde kvôli komunálnym voľbám len menšími zmenami, aspoň čo sa týka personálneho zloženia na jednotlivých volebných postoch. Nemení sa osoba primátora a z dvoch tretín ani zloženie mestského zastupiteľstva. Voliči v komunálnych voľbách 27. novembra hlasovali za zachovanie kurzu z predchádzajúceho volebného obdobia.

Na základe rozhodnutia MsZ celé mesto tvorilo jeden volebný obvod, volilo sa v ôsmich okrskoch. V zozname voličov bolo zapísaných 6155 voličov. K volebným schránkam pristúpilo iba 47,57 % z nich, čo znamená 2928 voličov, ktorí odovzdali 2866 platných hlasovacích lístkov vo voľbách primátora (97,88 %) a 2894 platných hlasovacích lístkov vo voľbách do mestského zastupiteľstva (98,83 %).

V porovnaní s okresom dopadlo naše mesto z pohľadu účasti o niečo horšie, keď vo volebnom obvode Levice prišlo voliť 51,52 % občanov, najviac v Iní – 90,1 %, najmenej v Hronských Kľačanoch – 33,61 %. V celoslovenskom meradle pristúpilo k volebným schránkam 49,69 % voličov.

Staronovým primátorom Želiezoviec sa stal Pavel Bakonyi, ktorý získal 953 hlasov. Za ním skončil Géza Nagy so 733 hlasmi, Vojtech Tomašovič získal 345, Milan Haborák 205, Ladislav Vékony 159, Marián Kišdurka 125 hlasov. Ostatní kandidáti získali menej ako 100 hlasov.

Medzi poslancami si primát udržala Katarína Mocsyová (nezávislá), ktorá získala 950 hlasov. Vojtech Tomašovič (nezávislý) získal 930 (opraviť) hlasov. Zaujímavosťou výsledkov volieb je tretie miesto nováčika, Ladislava Sokola (MOST – HÍD), ktorý získal 892 hlasov. Ďalšími nováčikmi medzi poslancami sú Kazimír Kovács za MOST – HÍD, ktorý získal 698 hlasov, Marek Kepka (MKP – SMK) so 669 hlasmi a Mária Harisová (MKP – SMK) so 633 hlasmi. Zo „starých“ poslancov sa do zastupiteľstva nedostali: Róbert Récsi (630 hlasov), Tibor Csenger (628), Gabriel Melczer (574) a Ján Cserba (432).

Voľbami sa tak upravil aj pomer síl v mestskom parlamente, keď pri 7 nezávislých poslancoch sú traja za Stranu maďarskej koalície a dvaja za MOST – HÍD.

(ik)

Podakovanie...

Na svete existuje viac druhov faktov. Niektoré fakty sa dajú zmerať, ako výsledky hospodárenia Mesta Želiezovce za uplynulé volebné obdobie, iné sú založené na dôkazoch, napríklad viditeľný výsledok práce primátora a poslancov mestského zastupiteľstva, iné sú súčasťou všeobecného prehľadu, napríklad príčiny takmer trojročnej absencie následnej finančnej kontroly mesta alebo dôsledky rozhodnutí mestského zastupiteľstva. Ďalšie možno dokázať vedecky, napríklad to, čo sa nemení, nezväčšuje ani nezmenšuje svoj obsah, rozsah či objem, čo stagnuje, nemôže byť živé.

Skončilo sa funkčné obdobie primátora a poslancov 2006-2010; na merateľné výsledky tohto obdobia si ešte počkáme. Výsledok práce volených predstaviteľov je viditeľný. Primátor a dvanásť poslancov našej súčasnosti, ktorých činy ešte len budú podrobené skúške času v novom volebnom období – boli zvolení. Zvolených predstaviteľov mesta poznáme, zvolilo ich aj tých 52,43 % Želiezovčanov, ktorí sa volieb nezúčastnili. Budú ich mená spojené so všeobecne prospešnými činmi? Posúdime v budúcnosti. Voľby sú udalosťou pravidelne sa opakujúcou a majú veľkú výpovednú hodnotu. Je pre mňa veľkou ctou i potešením, že som sa mohla zúčastniť tohtoročných volieb a vo voľbách získať 619 hlasov, za ktoré Vám všetkým úprimne ďakujem. Životaschopnú budúcnosť mesta vidím v spojení, pretože sme odkázaní na seba navzájom a pri takých rozhodnutiach mestského zastupiteľstva, ktoré prinášajú osôb obyvateľom Mierovej osady, Starých Želiezovci, Sídlska pri stanici, Nových Želiezovci, Jarku, Veľkého Dvora, Karolíny, Roziny, Albertu, Mikuly, Svodova a nie jednotlivcom. Keďže „život nekráča späť a nezastavuje sa pri včerajšku“, prajem obyvateľom nášho mesta krajšiu budúcnosť, príjemné sviatky a šťastný Nový rok.

Ing. Diana Csicsmanová

Podakovanie

Ďakujeme všetkým, ktorí nás svojimi hlasmi podporovali v komunálnych voľbách. **Kandidáti za miestnu organizáciu MKP – SMK**

Úprimne ďakujem občanom Želiezovci za prejavenu dôveru v komunálnych voľbách 2010. **Irena Turzová**

Všetkým občanom mesta, ktorí mi v komunálnych voľbách 2010 odovzdali svoj hlas, srdečne ďakujem. **Géza Nagy**

Vyhodnotenie XIV. ročníka Ondrejského jarmoku 2010

V dňoch 19. a 20. novembra 2010 sa uskutočnil 14. ročník tradičného Ondrejského jarmoku v Želiezovciach. Napriek tomu, že v tomto roku sa v uvedenom termíne konal jarmok aj v Brezne, záujem o účasť prevýšila naše očakávania.

Podarilo sa nám umiestniť 204 stánkov s rôznym sortimentom výrobkov (v porovnaní s rokom 2009 o 16 stánkov viac).

Sortiment bol rôznorodý. Veľkú časť jarmočných stánkov si zabezpečili drobní výrobcovia bytového textilu, odevných vý-

robkov, obuvi, drevených výrobkov, košíkárskych výrobkov, cukrovínok a iných vlastných výrobkov rôznej umeleckej a užitočnej hodnoty. Predávajúci boli najmä z Košíc, Maďarska, Česka, zo všetkých kútov Slovenska ale aj z Rumunska.

Veľkej obľube sa každoročne tešia stánky s medovinou a občerstvením, ktoré ani tohto roku neostali bez povšimnutia kupujúcich.

Tohoročný Ondrejský jarmok v spolupráci s kolegami, ktorí zabezpečovali poriadok na mieste konania jarmoku, prebehol bez väčších problémov. Na jarmočnom poplatku sme vybrali spolu 14.144 €, za používanie elektrickej energie 143 €

Poriadok a bezpečnosť počas konania Ondrejského jarmoku zabezpečovali príslušníci mestskej polície. Technické zabezpečenie jarmoku, t.j. upratovanie, rozvoz dopravných značiek, elektrickú energiu a službu elektrikára zabezpečovala spo-

ločnosť EUROSPINN s.r.o. Želiezovce.

Okrem výdavkov na tieto služby Eurospinnu tvorili výdavky jarmoku: kancelársky materiál 60 €, poštovné 40 €, dohody o vykonaní práce 440 €, stravovanie zamestnancov 250 €.

Henrieta Murcinová,
referentka úseku služieb a obchodu

Mikula sa zobúdzza

Na miestne pomery nezvykle veľký počet záujemcov sa zúčastnil na zakladajúcej schôdzi Občianskeho združenia Mikulčan dňa 13. novembra v mikulskom hostinci. Sčasti sa to dalo pripísať predvolebnému obdobiu – prišli aj mnohí kandidáti na funkciu primátora aj poslancov, avšak aj bez nich sa zišiel úctyhodný počet Mikulčanov. Zasadnutie otvoril Pavol Ivan, ktorý prítomných oboznámil s programom a stanovami OZ. Medzi nimi figurujú voľnočasové aktivity, podpora vzdelávania, publikačná a vzdelávacia činnosť, sociálna a humanitná pomoc, zveľádovanie kultúrneho dedičstva, rozvoj kultúry či spolupráca s inými OZ a inštitúciami.

Členovia, ktorí sa v hojnom počte prihlasovali aj tesne pred zasadnutím, si zvolili orgány OZ. Predsedom sa stal Pavol Ivan, podpredsedom Peter Brachna. V diskusii k prítomným prehovorila Ľudmila Pivarčiová, jedna z iniciátorov vzniku združenia. „Bolo správne založiť občianske

združenie, lebo ľudia sa málo angažujú. V roku 1967 bola Mikula pričlenená k mestu, majetok prešiel pod mesto a občania sa nemajú kde stretávať a najmä

v niečom vyniká, tak je to vďaka občianskemu združeniu. Ak váš výbor bude potrebovať pomoc, sme vždy ochotní ju poskytnúť.“

Členovia hovorili aj o tom, že keď chceli zasadať, do mikulského kultúrneho domu ich nevypustili, pomohol im však Lajos Kiss, ktorý im poskytol priestory. Podľa Ľ. Pivarčiovej v súčasnosti v akcii plánujú robiť na voľnom priestranstve, keďže združeniu chýbajú priestory. Ako jednu z plánovaných činností na r. 2011 uviedla spoločné brigády, napr. na dome smútku, ktorý už potrebuje drobné opravy. Plánuje sa aj revitalizácia priestranstva pred miestnou škôlkou.

V závere Mikulčania zvažo-

kde organizovať akcie pre deti. Autobusové zastávky sú vo Svodove v poriadku, v Mikule nie, nie sú tam ani smetné koše. Treba vytvoriť rovnaké podmienky vo všetkých častiach mesta.“ Ľadislav Vékony ako predstaviteľ OZ Svodov vyjadril zakladateľom morálnu podporu členov svojho združenia: „Ak Svodov skutočne

vali možnosti na to, aby mesto investovalo svoje prostriedky aj v tejto mestskej časti, adekvátne počtu jej obyvateľov. Mnohí z prítomných nadobudli počas schôdze dojem, že jednotné vystúpenie Mikulčanov v rámci občianskeho združenia má šancu čo-to urobiť pre túto mestskú časť a presadiť vôľu tunajších obyvateľov. Dôkazom toho bol aj ďalší nával pri stolíku, kde sa vybavovala registrácia nových členov. Nadšenie Mikulčanov ešte posilnila správa, podľa ktorej sa našla kronika obce, založená niekedy po druhej svetovej vojne, ktorú si záujemcovia môžu aj požičať.

Mikula sa podľa všetkého zobúdzza z núteného spánku, jej obyvatelia sa spájajú do organizovaného združenia v snahe dosiahnuť dostupnosť mestských podmienok aj v tejto časti. Záujemcovia o členstvo v OZ Mikulčan sa môžu informovať na tel. čísle: 0907 468 183, členmi združenia sa stávajú zaplatením členského príspevku vo výške dvoch eur. (ik)

Art for Help 2010

Myšlienka mikulského umelca z roku 2007, ktorej konkrétne rozmery, názov, logo, i slogan vdýchlo občianske združenie Formica pod názvom „Art for help“, sa opäť realizovala ako 4. ročník benefičnej aukcie. Svoje nové pôsobisko našla tento rok v levickom Tekovskom múzeu a nových spoluorganizátorov v meste Levice. Cieľ bol, ako vždy, jednoznačne zadefinovaný: „umenie pomôcť tým, ktorí to potrebujú“. Profesionálni i amatérski umelci, domáci i zo zahraničia, ba dokonca až z ďalekej Kanady, darovali svoje diela do benefičnej aukcie, z ktorej výťažok poputuje pre starostlivo vybrané rodiny a jednotlivcov v núdzi. Výťažok rozhodne nie je určený pre občanov, ktorí chodia na nových značkách Mercedesov a Oktávií po dávky v hmotnej núdzi a obľubujú cigarety značky Marlboro, ale pre tých, ktorí či už pre vážne zdravotné problémy, stratu blízkych alebo stratu práce nemajú vyhliadky na šťastné a veselé Vianoce.

Predmetná myšlienka, ako bolo spomenuté, vznikla a v minulých rokoch sa realizovala tu v Želiezovciach, no keďže v tomto roku nenašla doma potrebnú podporu, svojím štvrtým ročníkom pokračovala v Leviciach s „drobným“ a pre niekoho možno nepodstatným rozdielom, a to tým, že sa do nej zapojilo ďalších 7 umelcov a tak prekro-

čila nielen hranice Slovenska, ale aj Európy. Celkovo sa do projektu zapojilo 16 umelcov, z toho traja z Maďarska, jeden z Kanady a zvyšných 12 zo Slovenska.

Ako organizátorom je nám ľúto, že tohtoročný výťažok z aukcie nepoputuje do Želiezoviec, tak ako to bolo v predchádzajúcich ročníkoch projektu. Je nám ľúto, že kultúrne a spoločensky vyhladávanú udalosť sme zrealizovali mimo nášho mesta, no sme radi, že sa nám podarilo zachovať tradíciu a to na vysokej úrovni. Bolo pre nás morálnym záväzkom myšlienku Art for Help udržať pri živote a aj keď sa v Želiezovciach našlo niekoľko jednotlivcov, ktorí nám výrazne pomohli aj v tomto roku a za to sme im nesmierne vďační, celkovo tu doma na uskutočnenie aukcie neboli vhodné podmienky.

A ako dopadol projekt Art for help 2010? Vernisáž, predaukčná výstava a benefičná aukcia s vysokou návštevnosťou a záujmom médií sa uskutočnili v levickom Tekovskom

múzeu. Samotnú aukciu predchádzalo nezapomenuteľné vystúpenie Richarda Rikkona a Richarda Čanakyho s Máriou Podhradskou. Vydražilo sa dovedna 32 zo 41 umeleckých diel za celkovú sumu 3030 €. Najdrahšie vydraženým dielom sa stal obraz Vlada Rúfusa

st. s názvom Putovanie, ktorý bol posledným odklepnutím licitátora MUDr. Imricha Beszédesa predaný za rekordnú sumu 500 eur. Celkový výťažok poputuje levickému občianskemu združeniu Miesto v dome na predvianočnú večeru pre sociálne odkázaných a najmä na ich materiálnu a finančnú podporu.

OZ Formica

Separovanie – plán v regióne prekročený

Začiatkom novembra sa v Šarovciach konalo valné zhromaždenie Združenia za čisté dolné Pohronie, zastrešujúceho subjekty a samosprávy v okolí zapojené do separovaného zberu v regióne. Zasadnutie viedla predsedníčka združenia, starostka Šaroviec Judita Trníková. Účastníci sa okrem iných zaoberali aj problémom separovaného zberu v Želiezovciach, kde v 1100 litrových kontajneroch na plasty sa vyskytlo miešanie odpadu. Na zasadnutí odznela správa, že obec Šarovce získala ocenenie za mimoriadne za kladný prístup v oblasti odpadového hospodárstva, keďže napriek požiaru objektu v zbernom dvore dokázali separovaný zber udržať. Kladne bol hodnotený výsledok separovania za uplynulé obdobie, keď okrem malých kovových odpadov bol podľa ukazovateľov plnenia voči recyklačnému fondu stanovený plán prekročený. Prebehlo vyhodnotenie súťaže Zbiera celá rodina organizovanej na základných školách regiónu. Na prvom mieste sa umiestnila ZŠ v H. Vrbici, na 2. ZŠ Zbrojničky, na 3. ZŠ Kukučínov. Víťazi dostanú vecné dary v hodnote 300 €, druhí v hodnote 200 €, tretí v hodnote 100 €. V Želiezovciach sa do súťaže zapojili obe základné školy, najmä ZŠ s VJM, ktorá vyzbierala 48 kg plastových vrchnáčikov. (ik)

Najkrajší chotár roka 2010 patrí Lajosovi Kissovi zo Želiezoviec

V októbri sa v Piešťanoch uskutočnilo vyhodnotenie 10. ročníka súťaže o najkrajší chotár roka. Cenu Agentúry pre rozvoj vidieka získala Farma Kissová zo Želiezoviec.

Cenu Lajosovi Kissovi odovzdal minister pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja SR Zsolt Simon.

Z desiatich ročníkov sa Farma Kissová zúčastnila súťaže päťkrát a vždy si odniesla cenu, ako nám povedal jej majiteľ Lajos Kiss. Dvakrát dosiahla prvú, dvakrát tretiu cenu a raz Zlatý kosák. „Víťazstvo nás samozrejme teší, pretože nepretržite sa snažíme o najlepšie výsledky, ktoré však boli v tomto roku sťažené nepriaznivými prírodnými podmienkami – daždivým počasím. Veď ani najstarší z okolia si nepamätajú, že by uhorkám odhnili korene od dažďa. Museli sme ich siať štyrikrát, melóny dvakrát a porasty papriky boli znížené na 50 %, no a burina rástla ako z vody, preto si toto vyhodnotenie zvlášť vážime.“

(LV)

50 rokov v mestskom postavení (...a čo bolo predtým)

Podľa poznámok kronikára v auguste 1975 dosiahol počet obyvateľov 6000. V ďalšom roku bol Svodov administratívne pričlenený k Želiezovciam, počet obyvateľov sa zvýšil o 544 a v r. 1976 dosiahol 6595.

Popri vzniku nových pracovných príležitostí pokračovala aj bytová výstavba. V tomto desaťročí boli odovzdané dva výškové činžiaky (120 bytov) a ďalších 250 bytov. Väčšinou štátnych, družstevných a podnikových. Pokračovala aj výstavba rodinných domov, počas 10 rokov sa mohlo nastahovať do vlastného domu 514 rodín.

Kultúrny život v meste bol organizovaný a riadený najmä pracovným kolektívom miestneho kultúrneho domu. Každoročne organizoval mnoho podujatí, ktoré navštevovali nielen obyvatelia mesta, ale aj okolitých obcí. Najvýznamnejším kultúrnym podujatím bola od polovice 50. rokov hudobná a tanečná slávnosť organizovaná Ústredným výborom Csemadoku, resp. celoštátny ľudovomusikálny festival maďarských pracujúcich v Československu, ktorý v r. 1980 dosiahol svoj 25. ročník. Maďarské súbory sa každoročne stretávali v Schubertovom parku, aby hudbou, tancom a hravými ľudovými

zvykmi pripomenuli históriu a zachovávali obyčaje svojich predkov. Tak sa Želiezovce stali miestom stretnutia maďarských obyvateľov na južnom Slovensku. Škoda, že festival v roku 1994 zanikol.

V 80. rokoch sa viackrát konali komunálne voľby, zloženie mestského zastupiteľstva sa menilo päťkrát. V júni 1981 sa konali parlamentné aj komunálne voľby. Do miestneho národného výboru bolo zvolených 51 poslancov. Predsedom bol JUDr. Vladimír Ličko, tajomníkom Ladislav Dobrovický. Mestská rada mala 11 členov, práca sa začala v 8 stálych komisiách.

Od 1. januára 1986 sa počet obyvateľov mesta zvýšil o 808, keď Sikenicu a Veľký Pesek administratívne pripojili k Želiezovciam. Počet mestských poslancov sa zvýšil na 66, rada mala 13 členov. Počet obyvateľov mesta v tomto desaťročí presiahol 8000, a tak 31. decembra 1989 malo mesto 8543 obyvateľov, najviac v doterajšej histórii. Najviac obyvateľov sa prisťahovalo v roku 1983, čo súvisí s odovzdaním sídliska a miestnej prevádzky tlačiarskych SES. Sídlisko sa spomínalo ako čínska štvrť pre príznačnú žltú farbu činžákov. Pravda, v ostatnej dobe sa to zmenilo

a budovy sú viacfarebnejšie.

V 80. rokoch sa obraz mesta ďalej menil. V roku 1982 bola odovzdaná budova Ústredného kontrolného skúšobného ústavu poľnohospodárskeho a príslušný pozemok s rozlohou 38 hektárov. V apríli 1986 bol dokončený objekt čističky odpadových vôd.

V tomto období sa stala aktuálnou oprava vozoviek. S tým úzko súvisela výstavba vodovodu a kanalizácie. Potreba vodovodu bola akútna, pretože väčšina studní v meste obsahovala zdraviu nebezpečnú vodu. Na práce bolo vyčlenených 60 miliónov korún. Práce prebiehali pomaly, šesť rokov a kanalizácia bola vybudovaná na kratšom úseku, než bolo naplánované (hovorilo sa, že sa minuli peniaze). V tom istom roku bol odovzdaný mestský úsek štátnej cesty I/76. Dodávateľom práce za 33 miliónov korún bol podnik Cestné stavby Nitra. Popri pozitívach obyvatelia poukázali aj na nedostatky novej cesty, napr. na málo parkovacích miest, na nízku kvalitu domových výjazdov a zelený pás v strede Mierovej ulice.

(Pokračovanie nabudúce)

Ferenc Nyustyin

Gymnázium opäť s Halloweenom

Medzi školy, ktoré pravidelne organizujú stretnutia zamerané na spoznávanie tradícií a zvykov iných kultúr, patrí Gymnázium J. A. Komenského s VJM v Želiezovciach. Začiatkom novembra zorganizovala škola jubilejnú, už 15. konferenciu o Halloweene. Okrem „domácej“ školy sa do nej aktívne zapojili aj starší žiaci zo základných škôl zo Želiezoviec i okolitých obcí.

Názov slova Halloween je vlastne skrátenou verziou výrazu, ktorý v doslovnom preklade znamená niečo ako predvečer všetkých svätých. Tradície tohto sviatku siahajú až do obdobia Keltov a k jeho najpopulárnejším symbolom patrí v súčasnosti tekvica s vyrezanou tvárou a sviečkou uprostred.

Mnoho ľudí si zrejme položí otázku, prečo si niekto u nás pripomína akési pohanské zvyky, keď sa tu, v kresťanskom prostredí v tomto období slávi sviatok všetkých svätých. Nuž, v tomto prípade nejde o žiadny sviatok, ktorý by k nám prenikal a zapúšťal korene. V žiadnom prípade. Ide o – ako som už v úvode spomínal – spoznávanie iných kultúr a tradícií, ktoré je súčasťou výučby anglického jazyka. O to tu ide predovšetkým. O tvorivosť žiakov, o ich schopnosť sformulovať svoje myšlienky a hravou formou ich predniesť obecnstvu, o rozširovanie slovnej zásoby z angličtiny, ktorej vyučovanie sa takto stáva zaujímavejším, pestrejším a pútavejším. Pod organizátorským dohľadom Mgr. Kláry Bogolepovovej sa počas tohto dopoludnia kreslilo, písalo, spievalo, prednášalo, súťažilo, na konci sa vyhodnocovalo a rozdávali sa sladké odmeny... **J. Meliška**

S láskou, pre potešenie

Obrusy, ozdoby a iné ručné práce zaujali okrem tých, ktorí si do vestibulu Domu kultúry v Želiezovciach prišli pozrieť túto výstavu, aj mnohých návštevníkov iných podujatí, kaviarne Miracle či jednoducho okoloidúcich. Adrián Lacko sa už niekoľkokrát predstavil verejnosti v Želiezovciach i Leviciach. Táto predajná výstava bola orientovaná na blížiac sa sviatky, pretože mnohé ozdoby sú vhodné aj na vianočné stromčeky.

Adriánovi Lackovi práca s bavlnou alebo priadzu a ručným háčikom učarovala už v deviatich rokoch, keď ho to ako chovanca detského domova v Topolčanoch naučila jeho vychovávateľka. Odvtedy ho táto záľuba sprevádza v jeho neľahkom životnom osude, keď jeho kroky z detského domova viedli priamo do želiezovského útulku. V súčasnosti je Adrián zamestnaný v istej stavebnej firme ako skladník a neustále sa zdokonaľuje vo svojej záľube.

„Robím to s láskou, pre svoje potešenie i pre ľudí, ktorým chcem ukázať, čo všetko sa dá. Mojm snom je otvoriť si raz obchodík s mojimi ručnými prácami...“ – povedal Adrián Lacko.

Či sa mu to podarí, uvidíme. Isté však je, že už teraz má čo ukázať, ako sa presvedčili mnohí z nás, ktorí sa pri jeho prácach zastavili, alebo si odniesli niečo na skrášlenie svojho domova počas vianočných sviatkov či všedných dní.

(šh)

Kúpa času

V týždni pred Vianocami prišiel Ian opäť neskoro domov z práce unavený a podráždený, keď našiel svojho 5-ročného syna, ako na neho čaká pri dverách.

„Oci, môžem ťa na niečo opýtať?“ - spýtal sa Jack.

„Áno, isteže.“ - odpovedal unavene Ian.

„Oci, koľko si zarobiš za hodinu?“

„To nie je tvoja vec. Prečo sa pýtaš na také veci?“ - odpovedal Ian stroho.

„Proste potrebujem to vedieť. Prosím, povedz mi, koľko zarobiš za hodinu?“ prosil Jack.

„Keď to musíš vedieť, Jack, zarobím 25 libier za hodinu,“ odpovedal jeho otec.

„Oh,“ odpovedal Jack a sklonil hlavu.

„Oci, môžem si prosím požičať 10 libier?“ spýtal sa Jack nervózne.

Ian sa veľmi nazlostil: „Ak je jediným dôvodom, prečo sa na to pýtaš to, aby si si mohol požičať peniaze na nákup nejakých hlúpych hračiek na Vianoce alebo iných nezmyslov, potom padaj rovno do svojej izby a chod spať. Premýšľaj o tom, prečo si taký sebecký. Nepracujem ťažko každý deň len pre takúto detskú ľahkovážnosť.“ Jack ticho odišiel do svojej izby a zavrel za sebou dvere.

Ian vošiel dnu, sadol si a začal byť ešte zlostnejší pre synovu otázku. Ako sa opovažuje klásť také otázky? Len aby získal nejaké peniaze?

Po asi hodine sa Ian ako tak upokojil a začal premýšľať. Možno mal Jack naozaj nejaký dôvod na to, aby žiadal 10 libier. O peniaze nežiadal veľmi často. Ian podišiel ku dverám do izby svojho syna a otvoril ich.

„Už spíš, synček?“ - spýtal sa Ian ticho.

„Nie tati, ja som hore,“ odpovedal Jack.

„Vieš, premýšľal som, možno som bol na Teba príliš tvrdý predtým,“ povedal Ian. „Bol to dlhý deň a ja som sa vyvršil na Tebe. Tu je 10

libier ktoré si žiadal.“

Jack sa posadil a usmial: „Oh, ďakujem Ti oci,“ zvýskol. Potom, siahol pod vankúš a vytiahol nejaké pokrčene bankovky.

Ian videl, že chlapec už má peniaze a opäť sa rozhneval.

Jack pomaly počítal svoje peniaze, a potom sa uprene pozrel na svojho otca a jeho veľké hnedé oči.

„Prečo chceš viac peňazi, ak už nejaké máš?“ - Ian podráždene zvýšil hlas.

„Pretože som nemal dosť, ale teraz už mám,“ odpovedal Jack. „Oci, teraz mám 25 libier. Môžem kúpiť hodinu Tvojho času? Prosím Ta, vráť sa domov skôr na Štedrý deň, aby som mohol večerať s Tebou.“ Ian bol zdrvený. Objal svojho malého syna, a so slzami v očiach ho poprosil o odpustenie.

Je to len krátka pripomienka pre všetkých z vás, ktorí v živote ťažko pracujú. Nemali by sme dopustiť, aby nám čas preklzol medzi prstami bez toho, aby sme strávili nejaký čas s tými, na ktorých nám naozaj záleží a sú blízki k nášmu srdcu.

Nezabudnite sa podeliť o 25 libier vášho času s niekým, koho milujete.

*Autor neznámy
Preklad Norbert PAUL*

Slepá dôvera sa nevypláca

Iste ma mnohí poznáte. Som jedna z vás, obyvateľka tohto mesta, kde žijem, pracujem, bývam a mojim neoddeliteľným poznávacím znamením je invalidný vozík, na ktorom sa pohybujem už od detstva. Život som poňala ako výzvu na plnohodnotné naplnenie svojich dní a väčšinu ťažkostí, ktoré sú späté s mojim telesným postihnutím, som prekonala sama alebo s pomocou najbližších. Moja imobilita nie je ľahkým bremenom, no snažila som sa byť aktívna a v mojej profesii logopédky pracujem od r. 1982 až doteraz.

Uplynulý rok otočil môj život naruby. Dostala so sa do situácie, ktorá ma zviazala pavučinou nekalých podnikateľských praktík, skrývajúcich sa pod lúbivé pomenovanie - slobodný trhový mechanizmus, a po rôznych pokusoch a snaženiach sa z nej neviem vymaniť. V r. 2008 som sa dozvedela o firme, ktorá stavia montované nízkoenergetické domy za výhodných cenových podmienok. Potešila som sa, že sa pre mňa a pre manžela, ktorý je tiež ťažko telesne postihnutý, našla možnosť, ako si konečne vylepšiť podmienky pre pohyb s vozíkom v domčeku s primerane veľkou kúpeľňou a kuchyňou. V činžiaku, kde doteraz bývame, tieto podmienky nemám a každodenne zápasím s malým priestorom, kde nie je možnosť ani pre druhú osobu, aby

mi bola nápomocná pri hygiene a podobne.

Potreba slobodného pohybu a možnosti vyjsť s vozíkom bezprostredne z domu von nás primäla využiť ponuku firmy! Po uzavretí zmluvy o dielo sme si k nasporeným peniazom zobrali hypotekárny úver, aby sme mali dostatok finančných prostriedkov na stavbu. Stavba domu mala byť zrealizovaná v závislosti od výšky zálohovej platby. Čím vyššia splátka, tým kratšia doba výstavby. My sme sa rozhodli zaplatiť 90 % z hodnoty diela a dom mal stáť do 130 dní. Mal stáť, ale nestál a stavba sa nezačala ani v ďalšom slúbenom termíne, ani po urgenciách, ani po osobnom kontakte. Napokon sme v októbri r. 2009 vypovedali zmluvu o dielo a požadovali sme vrátiť náš finančný vklad. Spoločnosť nám navrhla splátkový kalendár na splácanie 13 splátkami mesačne od apríla 2010. S týmto sme nesúhlasili, až nám napokon prisľúbili 5 splátok v tom istom čase. Kým prišiel apríl 2010 postavili sme si svojpomocne obvodové múry domu a strechu. Koniec apríla nám však nepriniesol vrátené financie, iba malú splátku 15 eur, ktorou si firma zabezpečila začatie plnenia záväzkov splácania dlhu. Od toho času až po dnes sme ďalšie peniaze nedostali.

Teraz máme rozostavaný dom, dušu

Blížia sa Vianoce.
V tomto duchu vám, vážení čitateľa,
predstavujeme dva príbehy. Obe sú poučné,
každý však svojím vlastným spôsobom. Isto,
hoci miestami nepozorovateľne nastavujú naše
zmysly k najsvätejšiemu sviatku roka. Popritom
sú veľmi odlišné. Zamyslime sa nad nimi počas
niektorého z dlhých zimných večerov a skúsme

sa poučiť z oboch. Prípadne niečo urobme naplnenú sklamaním a bolesťou a predovšetkým veľký otáznik, čo ďalej!

Blížia sa Vianoce.

Potrebujeme si doriešiť zmenu bývania kvôli bezbariérovosti, no peniaze nemáme. Chceme vás, vážení spoluobčania nášho mestečka poprosiť o pomoc a podporu. Prosíme o finančnú pomoc na dostavbu nášho bezbariérového domu, ktorú, ak sa pre ňu rozhodnete, môžete poskytnúť na náš účet: 0028570574/0900. Budeme vďační aj za pomoc v podobe stavebného materiálu, ktorý vám zvýšil po stavebných prácach.

Napriek tomu, že si uvedomujeme naše pochybenie a slepú neodpustiteľnú dôveru v poctivosť firmy, ktorá sa ukázala ako nespoľahlivá, veríme, že sa nájdú tí, čo nás neodsúdia a ďakujeme všetkým, ktorí pochopia našu situáciu a prispejú nám na dokončenie domu.

Solidárna pomoc poskytnutá MUDr. F. Fillom a inými je pre nás nádejou a za tento prejav spolupatričnosti úprimne ďakujeme. Pre prípad kontaktu udávam aj telefónne číslo: 0908728116, 0367712854.

Oľga Sersenová s manželom Jaroslavom

Chráňme a zachovávejme si dedičstvo a zvyky našich predkov

Zelinkárstvo.

Najčastejšie sa zaoberali zelinkárstvom staršie skúsené ženy. Zberom liečivých rastlín sa zaoberali aj slovenskí pastieri a najmä bačovia. Mnohí boli zároveň ľudovými liečiteľmi. Mali dobré botanické znalosti a využívali prírodnú liečivú silu divo rastúcich liečivých bylín. Niektorí sa zaoberali zberom koreňov a preto sa nazývali „korenári“. Mnohí zelinkári sa zaoberali nielen zberom, ale aj spracovávaním a predajom liečivých rastlín chorým, ale aj vidieckym lekárom a lekárnikom. V tej dobe zásobovali aj nespočetné kláštory liečivými rastlinami a koreňmi. V dnešnej dobe sú liečivé bylinky obľúbenou zložkou ľudového liečiteľstva. Vedomosti o liečivých rastlinách som získal ich študovaním a od mojej babky, ktorá ich zbierala a sušila na povale nášho starorodičovského domu. Znalosti sa zväčša odovzdávajú z pokolenia na pokolenie. V jarných mesiacoch sa majú zbierať listy žihľavy, z ktorých si varíme čaj na prečistenie krvi a celého organizmu. Moja babka varila z prvých žihľavových lístkov prívarok na doplnenie železa do tela, na ktorý sme sa vždy tešili. Žihľava podporuje rast červených krviniek a zlepšuje krvný obraz. Pomáha pri kožných vyrážkach, akné a bolestiah v kĺboch. Čaj zo žihľavy je prospešný na obličky a pôsobí proti reume. Zvonka je osvedčeným liekom na vlasy. Stará ľudová múdrosť hovorí: „Na každú chorobu vyrástla bylina“. Liečivých rastlín je veľmi veľa a preto spomeniem iba niektoré najznámejšie, ktoré všetci poznáme ale nie všetci vieme, aké liečivé účinky majú. Sú to myši chvost, ľubovník, zlatobyľ, praslička, materina dúška, podbeľ, čakanka, púpava, kostihoj, skorocel, slez, hluchavka, šalvia, medovka lekárska, rumanček, lipový kvet, mäta, divozel, nátrzník husí, zemezlč, zádušník, nechtík, repík a veľmi veľa ďalších liečivých rastlín, ale aj plodov šípky s vysokým obsahom vitamínu „C“, borievky, hloh a pod. Liečivé sú aj kôry rôznych stromov (dubová kôra) a korene kostihoja, lopúchu, púpavy a i.

Otec lekárstva Hippokrates (460 – 370 pred n. l.) mal zásadu, že nelieči lekár, ale príroda sama. Platí

to dodnes.

Ďalší výrok Paracelsusa (1493 – 1541): „Všetky vrchy, pohoria, všetky lúky a lesy sú prirodzenými lekárňami.“

Úloha bylinkára je predovšetkým preventívna. Práve on by sa mal stať lekárom zdravých ľudí. Bylinkami by sme mali predchádzať chorobám alebo ich liečiť už v zárodku, keď ešte nie je nutná lekárska starostlivosť.

Olejkárstvo.

V súvislosti s rastlinami a rastlinnými liekmi treba spomenúť aj olejkárstvo. Na Slovensku najznámejší olejkári boli z Turca. Pripravovali a vyrábali liečivé oleje, ktoré získavali z rozmarínu, z limby, borovice, kosodreviny a iných bylín (napr. ľubovníka) i drevín. Známe boli aj oleje terpentínové, ľanové, rascové a rutové. Spolu s hojivými masťami a liečivými rastlinami ich roznášali a predávali skoro po celej Európe, dostali sa až do Turecka i Perzie. Najväčší rozmach zaznamenala výroba liečivých olejov v období od prvej polovice 18. storočia až do druhej polovice 19. storočia. Výroba liečivých olejov postupne zanikla pod vplyvom skvalitňovania lekárskej služby a starostlivosti.

Brtníctvo a včelárstvo.

V minulosti, keď lesy zaberali väčšiu časť terajšieho územia Slovenska, bežným zamestnaním našich predkov bolo „brtníctvo“. Brtníci chodili po lesoch a z bŕtlavých stromov vyberali med lesných včiel. Zaujímavé na tom je, ako a akým spôsobom vyhľadávali hniezda divých včiel. Na malú drevenú mištičku dali trochu medu a keď ho včely objavili, sledovali ich spiatocnú dráhu letu a tak sa postupne dostali až k ich hniezdam. V súčasnosti sa táto forma koristného hospodárstva celkom vytratila a vystriedal ju chov včiel v úloch. Kláty a koše, v ktorých sa zo začiatku chovali včely, dovoľovali vyberať včelie produkty tak isto, ako z bŕtlavých stromov, z ktorých sa vyberal med len za cenu vyhubenia včelstiev. Včely sa dymom udusili a až potom mohli vyberať voštinu s medom. Až keď sa od polovice 19. storočia začali používať rámkové úle, med sa spolu s voštinou vyberal na plástoch

a život včiel zostal zachovaný. Podľa legendy: „včela sala Kristov pot na kríži“, preto sa nesmela zabiť. Včela nehynie a nedochne, ale zomiera ako človek. Včelí med bol od nepamäti veľmi obľúbeným doplnkom stravy už pre našich predkov Slovanov. Pochutnávali si aj na medovine, ktorú s veľkým pôžitkom popíjali na rôznych hostinách. Med a vedľajší produkt pri jeho výrobe propolis majú aj liečivé účinky. Ďalší vedľajší produkt, včelí vosk sa využíva na výrobu sviec dodnes. O pracovitosť Slovákov je známy aj výrok:

„Usilovný ako včela“

Aj môj starý otec Vitko mal na konci nášho humna postavený včelín. Babka mi rozprávala, ako sa spočiatku nedarilo starkému pri chove včiel. Skoro všetky rodiny včiel mu vymreli. Raz, koncom marca v podvečer, sa vracal domov do susednej dediny z návštevy od známych v dobrej nálade pán učiteľ aj so svojimi dvoma dcérami, koňmo na koči po poľnej ceste. Starý otec ho zastavil a upozorňoval ho, aby sa vrátil, že od čiernej diery od Považského Inovca sa valí veľká mrákava, že bude fujavica. No pán učiteľ potúžený vínečkom, veru nedbal na blížiac sa nebezpečenstvo a pobral sa ďalej na cestu. Po pár minútach sa spustila taká metelica, že nebolo vidieť ani na krok. Môj dedko nemeškal, zaprial hol kone a vybral sa ratovať milého pána učiteľa aj s dcérami. Po hodnej chvíli sa všetci šťastne vrátili na saniach, aj keď boli poriadne premrznutí. Bez pomoci, by tam boli asi zahynuli. V túto pamätnú noc, ako by sa boli všetci čerti ženili, taký bol nečas, že by nebolo vhodné vyhnáť ani psa von. Ešte dlho do noci, pri rozkúrenej peci, môj starý otec Vitko spolu s pánom učiteľom rozoberali, čo sa mohlo všetko stať. Prišla reč aj na včely, lebo pán učiteľ bol tiež včelár. Poradil starému otcovi, čo má robiť, aby mu nevymreli. Od tých čias sa mu začalo aj so včelami dať a zo starého otca a pána učiteľa sa stali nerozluční priatelia. Vždy keď išiel pán učiteľ okolo nášho domu, zastavil sa na kus reči a nezabudol priniesť starému otcovi nejakú maličkosť, buď cigaretové papieriky, tabak alebo niečo do domácnosti.

Jozef Beník

Výzva na predloženie ponúk na výber cenovo najvýhodnejšej ponuky za nájom nebytových priestorov v administratívnej budove Daňového úradu Želiezovce

Daňové riaditeľstvo SR Banská Bystrica so sídlom DR SR pracovisko Nitra, ako správca majetku štátu, v zmysle Zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov, vypisuje ponukové konanie na výber cenovo najvýhodnejšej ponuky za nájom dočasne prebytočného nehnuteľného majetku. Ide o nájom nebytových priestorov - kancelárií:

č.dv. 112 o výmere 14,73 m² č.dv.111 o výmere 14,73 m²
 č.dv. 107 o výmere 22,42 m² č.dv.108 o výmere 22,42 m²,
 č.dv.109 o výmere 29,65 m²

nachádzajúcich sa v administratívnej budove Daňového úradu Želiezovce, ul. Komenského 8, kat.ú. Želiezovce, p.č.184/3 vedené Správou katastra Nitra na LV č.1754. K uvedeným nebytovým priestorom – kanceláriám bude fakturované aj nájomné za užívanie:

1/5 chodby 7,63 m²

a 1/5 sociálnych priestorov 3,00 m²

Nebytové priestory sú nezariadené, pripojené na inžinierske siete. Účel využitia dočasne prebytočného nehnuteľného majetku štátu: kancelárie.

Doba nájmu: od 1.1.2011, na dobu určitú do 31.12.2015

Okrem platby nájomného za nebytové priestory bude správca majet-

ku štátu fakturovať za spotrebu elektrickej energie, zemného plynu, vodné a stočné a daň z nehnuteľnosti.

Uchádzač v rámci svojej ponuky predloží:

- výpis z obchodného, resp. živnostenského registra
 - identifikačné údaje na účel prípravy a spracovania návrhu zmluvy (IČ DPH, bankové spojenie a pod.)
 - uviesť informáciu, či uchádzač je platca alebo nie je platca DPH
 - číslo kancelárie, resp. kancelárií, o ktoré má záujem
 - ponúkanú výšku nájomného za celý predmet nájmu vyjadrenú v € so zaokrúhlením na 2 desatinné miesta a to v členení: cena za 1 m² a celková suma nájomného za kalendárny rok bez DPH a s DPH.
- Kritérium na výber najvýhodnejšej ponuky: najvyššie mesačné nájomné za celý predmet nájmu v € s DPH za jeden kalendárny mesiac.
- Uchádzač predloží ponuku v zalepenej obálke označenej heslom „Nájomné Želiezovce – súťaž neotvárať“ v termíne do 17.12.2010 do 10:00 hod., na adresu: DR SR pracovisko Nitra, Vodná 33, 950 49 Nitra.
- DR SR pracovisko Nitra oznámi výsledok súťaže všetkým uchádzačom. DR SR pracovisko Nitra si vyhradzuje právo nevybrať ani jednu ponuku a ponukové konanie zrušiť.

Futbalový reprezentant v Želiezovciach

Futbalový reprezentant Kornel Saláta zavítal v nedeľu 14. novembra do baru na želiezovskom štadióne. Vedenie Mestského športového klubu v spolupráci so športovým referentom mesta zorganizovali stretnutie

s reprezentantom pre členov žiackych družstiev MŠK Želiezovce.

Kornel Saláta je rodákom z regiónu, narodil sa v roku 1985 v Kamenici nad Hronom. Jeho otec pôsobil istý čas aj v želiezovskom mužstve. Kornel začínal v Štúrove. Odtiaľ viedla jeho futbalová cesta do Matadoru Púchov, neskôr do Banskej Bystrice a Artmedie

Petržalka, kde sa stretol so súčasným reprezentačným koučom Vladimírom Weissom. S Petržalkou vyhral v roku 2008 slovenský pohár aj majstrovský titul. Vlni prestúpil do bratislavského Slovana, s ktorým vyhral slovenský pohár a kde pôsobí dodnes. V lete sa hovorilo o jeho možnom prestupe do Dinama Zagreb, nakoniec však zostal v slovenskom hlavnom meste. S reprezentáciou sa zúčastnil na majstrovstvách sveta v Južnej Afrike, kde patril k oporám mužstva.

Detskí aj dospelí fanúšikovia na štadióne ho zahrnuli mnohými otázkami, na ktoré odpovedal s neobyčajnou skromnosťou. Okrem iných sme sa dozvedeli, že jeho najobľúbenejším tímom je Manchester United a keby si mohol vybrať, raz by rád pôsobil v tomto klube. Najdôležitejším odkazom, ktorý mohol sprostredkovať pre mladých hráčov Želie-

zoviec bolo, že aj z tohto regiónu vedie cesta k futbalovej sláve, majstrovským titulom, reprezentácii i účasti na majstrovstvách sveta. Zoči-voči niekomu, komu sa kariérny sen práve naplňa, bolo pre mladých želiezovských hráčov ľahšie uveriť. A o to Lacovi Sokolovi, Pištovi Štullerovi a ostatným z MŠK pri organizovaní tohto stretnutia šlo...

(ck)

Dôležitá životospráva

Mestská knižnica v Želiezovciach usporiadala už 63. stretnutie v Literárnej kaviarni. V stredu podvečer, 24. novembra bola hosťom Terezia Nemčoková, predsedníčka OZ „Prvé lastovičky“. Hovorila o správnej životospráve ľudí rôznych vekových skupín, a konzumovaní zdravých potravín pre optimálny chod ľudského organizmu a kaž-

dodennom cvičení. Ochotne odpovedala na otázky a podnety prítomných, ktorí sa zišli v hojnom počte. Na záver riaditeľka MsK oboznámila poslucháčov s paletou podujatí, ktoré knižnica usporiadala v roku 2010. Občerstvenie a nálada už bola predvianočná – všetkých sme ponúkli jabĺčkami, orechmi a perníkmi. Celoročným sponzorom literárnych kaviarní je kaviareň Miracle – opäť naservírovali kvalitný čaj i kávu. (MsK)

Život vdychujúce kamene

Je zima, vonku je sychravo, dni sa skracujú a noci predlžujú. Tieto zmeny pôsobia na nás väčšinou negatívne. K tomu fyzická či psychická únava z práce, problémy so svalstvom či bolesti hlavy, stres, napätie, nervozita... A riešenie?

Skúšali ste už masáž? A čo masáž lávovými kameňmi? Mimoriadny zážitok. Navyše netreba za tým cestovať, už je to dostupné aj v Želiezovciach, v masážnom štúdiu Fytocent v dome služieb.

„Masáž lávovými kameňmi je liečebná a relaxačná metóda, uvoľňujúca myseľ, navodzujúca celkovú relaxáciu a regeneráciu organizmu. Harmonizuje telo na všetkých úrovniach, vhodne stimuluje krvný obeh a lymfatický systém. Sprostredkováva kontakt človeka so zemou, prírodou a vesmírom. Vykonáva sa pomocou špeciálnych masážnych hmatov a teplých lávových kameňov v súčinnosti s aromatickým olejom,“ hovorí Magdaléna Janková, majiteľka Fytocentu a pokračuje: „Schopnosť kameňov absorbovať, udržiavať a postupne odovzdávať teplo pôsobí pozitívne nielen na pokožku, podkožie a svalové vlákna, ale spôsobuje aj prekrvenie ciev, zlepšuje cirkuláciu a okysličenie krvi, urýchľuje metabolizmus tkanív a detoxikáciu tela.“ Vplýva aj na lymfatický systém, priaznivo pôsobí na psychiku a potvrdili sa aj účinky proti celulitíde. Za všetko však hovoria výpovede tých, ktorí už masáž lávovými kameňmi vyskúšali:

„...uvoľnenie, oddych, utriedenie myšlienok a nadobudnutie rovnováhy. Je to príjemná po-

moc telu i duši. Chodím mesačne, odporúčam každému.“ (JK, 26 r., Želiezovce)

„K pani Jankovej som prišla s bolesťami kríže, čo sa už tahalo do ľavej nohy. Po premasírovaní lávovými kameňmi sa mi úplne uvoľnili svaly, kríže sa prehriali a som bez bolesti. Masáž pravidelne opakujem a som rada, že p. Janková rozšírila svoje služby, ktoré aj doteraz boli vynikajúce. Vrele odporúčam každému.“ (VS, 42 rokov, Želiezovce)

„Masérsky salón som navštívil na odporúčanie môjho kolegu. Pracujem vonku, od prechladnutia mi boleli nohy, chrbát, krk, mal som bolesti hlavy. Masážou s lávovými kameňmi p. Janková urobila zázrak, svaly sa mi úplne prehriali, znovu som sa narodil, určite prídem aj druhýkrát.“ (KA, 25 r., Želiezovce)

„Veľmi pozitívne to vnímam ako žena, najmä prikladanie teplých kameňov na podbruško. Mám pocit, že je to prehrievané až do hĺbky: močový mechúr, ženské orgány aj kríže. Masírovanie chrbta kameňmi je veľmi príjemný a uvoľňujúci pocit. Som veľmi spokojná a pravidelne využívam tieto masáže. Keď odchádzam z masáže, cítim sa o 20 rokov mladšia.“ (ST, Želiezovce)

„Na masáž som prišla unavená, vystresovaná. Potrebovala som relax, aby som načerpala silu. Pravidelne chodím k p. Jankovej, ale teraz ma prekvapila. Urobila mi masáž teplými lávovými kameňmi. Neolutovala som. Oddýchnutá, plná energie som sa vrhla zase do práce. Je to fakt kráľovská masáž, dotyk teplých kameňov prinavráti silu, harmóniu, výborne pôsobí na telo i dušu.“ (KSZ, 35 r., Zl. Moravce)

(10-20)

Želiezovské spomienky

Pamätník v centre Želiezoviec

Po politických udalostiach zo začiatku novembra 1938 sa naše mesto a okolie až po Levice pričlenilo k Maďarsku. Začal sa každodenný život tých čias. Na zvýšenie politického povedomia ľudí – tak, ako v každom politickom systéme, sa začali budovať pamätníky či vztyčovať symboly štátu. Aj keď každodenný chlieb z toho nikdy nebol lacnejší. Nebolo to inak ani na jar roku 1939.

V centre, presne pred vtedajšou katolíckou školou bol z prírodného kameňa postavený pomník s výškou dva a pol metra. Tesne vedľa sa nachádzal aj vysoký železný stĺp na štátnu vlajku. Slávnostné prvé vztýčenie štandardy pri pamätníku bolo určené na nedeľu, 14. mája 1939. Aj napriek upršanému dňu sa námestie pred dnešným Mestským úradom husto naplnilo ľuďmi z mesta i okolia. Ľudia v dáždnikoch aj bez očakávali vopred ohlásené slávnostné vztýčenie vyšívanéj

vlajky. Doviezli ju ako dar z VIII. obvodu Budapeštianskej ekonomickej školy Istvána Széchényiho na ulici Vas. Osobne ju priviezla šesťdesiatčlenná delegácia. Bola vedená dvomi tamojšími učiteľmi, rodákmi z nášho mesta. V budapeštianskej delegácii boli aj žiaci – kompletná zostava tamojšieho školského spevokolu. Po omšiach v oboch mestských kostoloch sa pristúpilo k slávnostnému aktu. Na začiatok privítanie predniesol Ján Modrovics, starosta mesta. Najviac sa však očakával prihovor ministerského radcu z Budapešti Dr. Jenő Javorniczkyho, ale aj prihovory oboch miestnych duchovných. Na záver sa prítomným prihovorili aj obaja už spomenutí želiezovskí rodáci, v tej dobe vyučujúci v Budapešti a to Dr. Nagy Árpád a Barborík Károly. V miestnom kasíne po slávnosti ich čakal prestretý stôl, slávnostný obed, hudba... Azda by som vyzdvihol ďalšieho rodáka nášho mesta, ktorý sa zúčastnil tejto oslavy a prihovorel sa prítomným najprv v katolíckom kostole, ale aj v miestnom kasíne. Bol to Teodóz Niszler vysoký predstaviteľ katolíckeho duchovenstva z opátstva v Pannonhalme. Prisľúbil, čo sa potom aj stalo, že na uvedený

Fotoarchív : © Pavel Polka, Želiezovce
Učiteľ sa do mikrofónu značky Phillips prihovára slávnostnému zhromaždeniu.

Slávnostné fotenie Želiezovčanov po osadení pomníka.

pamätník do roka osadia na kamennú guľu aj bronzovú sochu Turula. Doba však napredovala a z pamätníka a ani z Turula, nezostalo nič hmatateľného, azda len spomienky a niekoľko fotografií. Naše miestne dejiny sú bohaté na rôzne udalosti, ale myslím si, že žiadne historické obdobia by nemali byť tabuizované tak, že by sa nesmeli objektívne hodnotiť a nezaťažene spomínať. Preto, nech aj tu opísaná slávnosť zostane vnímaná faktograficky a nie politicky.

Pavel Polka

Prípád Eugena a Lujzy s novinami 5, alebo odvíate vetrom

– Tak, vo voľbách primátora si neuspel – hovorí Lujza čítajúca noviny Eugenovi, ktorý zo škótskych strikov, naordinovaných v psychiatrickej liečebni, dostal aj reumu a teraz práve natieral svoje koleno gáforovým liehom.
– Veď áno, Lujza, neuspel som. Kvôli tým dvom nemotorným ošetrovateľom, ktorí ma z predvolebného mítingu zatiahli do blázince, lebo si ma pomýlili s medzinárodne hľadaným podvodníkom Eugenom Eisenstadtishom. Kým vysvitlo, že tento Eugen nie onen Eugen, moje šance na výhru odvíal vietor.
– Nič si z toho nerob, Eugen. O štyri roky začneme zas.
– Nech je tak, Lujza. Dovtedy, aby si ma opäť s niekým nepomýlili, si zo Želiezoveckého zmením priezvisko na Irontown.
– Tak ja sa budem volať Lujza Želiezovecká

Eisenstadtishová Irontownová, Eugen?
– Tak, Lujza. Ale ak budeš takto pokračovať, budeš vdova Lujza Želiezovecká Eisenstadtishová Irontownová, lebo ma trafi šlak.
– Eugen, tak budem dostávať tri vdovské dôchodky.
– Dostaneš tak veľkú figu, Lujza, nie dôchodok. Veď ešte žijem a rozkvitám ako vĺči mak.
– Škoda, Eugen. Už som si tak pekne zadelila tri dôchodky, jedna radosť.
– Ty len nezadelduj, Lujza, lebo ta zasiahne blesk a vdovský dôchodok budem dostávať ja.
– Eugen!
– Áno Lujza?
– Nemyslíš si, Eugen, že by sa patrilo niečo popriať víťazom?
– Máš pravdu, Lujza. Patriť by sa patrilo

a keďže som rodený gentleman, víťazom gratulujem. Dám im 100 dní, aby sa pokojne pustili do záslužnej práce. Porazeným zas vyjadrujem kondolenciu, lebo nie víťazstvo, ale účasť (sústrast) je dôležitá.
– Si veľký, Eugen!
– Tak. Prehrať treba vedieť, Lujza.
Potiaľ čítala Lujza noviny Eugenovi. Zatiaľ sa skončil Ondrejský jarmok, došiel kortešový guláš, párky a pivo. Občania – pešiaci zvolili na 4 roky 12 poslancov a jedného primátora. Niektorí sú sklamaní, iní nie. Nariekanie nie je namieste. Taká je demokracia a tak je to dobre.
P.S.
Vám, milí čitatelia, prajem pevnožalúdkové Vianoce a daňovozvýhodnený Nový rok.
Dede Adams

* Šport *

Pavol Líška (nar. 5. 11. 1952, Levice)

„Kto nemá rád futbal, môže cítiť, že o niečo prichádza, že krása tejto hry ich nepovšimnute minie a možno aj ich duchovný život je chudobnejší,” tlmochí svoj pohľad na futbal. Od svojich desiatich rokov je nadšený pre futbal. So základmi dodnes najobľúbenejšieho športového odvetvia sa oboznamoval v Mikule, vo Svodove sa stal prvýkrát registrovaným hráčom, kde najprv v dorasteneckom, neskôr v prvom družstve ho trénoval Ján Trabach. Na trávniku si rozumel najlepšie s Vojtechom Kristofólim a Ondrom Gregušom, ale aj k ostatným ho viazalo priateľské puto. Na dvojročnú základnú vojenskú službu nastúpil v Břeclavi. Strávil tam len dva mesiace, potom bol odvelený do Hemlínu, kde v okresnej súťaži hrával za miestny klub Sokol. Po nútenej výhybke v kariére sa vrátil do materského oddielu. Funkcionári si však čoskoro všimli jeho sústavne dobré výkony. V prvom rade neskorší spoluhráč,

Jaro Lipták ho vábil do Želiezoviec. „Na jar roku 1974 ma vtedajší tréner Ľudovít Szabó vyskúšal prvýkrát v prípravnom zápase proti Zbrojníkom. Obstál som a trochu s trémou som nastupoval na prvý majstrovský zápas v Starom Tekove, kde sme vyhrali 3:2,” spomína si Pavol Líška. Začal ako stredný obranca, potom počas svojej vzostupnej kariéry nastupoval na poste pravého obrancu. Bol známy svojou tvrdosťou, nie technickým repertoárom. V Želiezovciach hrával s Rusnákom, Matiaškom, Opavským, Hlavatým, Liptákom, Duchoňom, Benčíkom a bratmi Gulyásovami v I. A a I. B triede. Málokedy skóroval do siete súperov, raz však v Topoľčanoch dal hlavičkou rozhodujúci gól, proti Nemšovej zas vsietil „vlastenca”. „Počas koučovania Tibora Feketeho sme nadobudli pozoruhodnú kondičku, vďaka ktorej sme v takmer každom zápase odchádzali na polčas do kabín s trojgólovým vedením. Samozrejme aj tréneri Ľudovít Szabó, Tibor Fúrik a Attila Virág nás poriadne potrápili na tréningoch.” Temným obdobím jeho kariéry je vážne zranenie zo Zemného, keď po zrážke s domácim útočníkom s rozbitým nosom zostal ležať na trávniku. Jeho spoluhráč Tibor Brestovský ho okamžite odviezol do novozámockej nemocnice. Nevyhnutný chirurgický zákrok bol síce vykonaný, ale po zranení zostali viditeľné stopy. „Po operácii som bol nútený vynechať tri

týždne, a tak som nemohol nastúpiť ani na medzinárodný duel proti Videotonu.” V r. 1983 ho pre údajné napadnutie rozhodcu vylúčili a disciplinárna komisia ho potrestala 9-mesačným dištancom. Zarmútený prešiel do náhradného mužstva, medzičasom anulovali jeho trest. V B družstve nastupoval v

1983, v B družstve Želiezoviec, horný rad, 4. sprava

nedelu predpoludním. Zápas proti Kvetnej (teraz Keť) bol zrušený organizátormi pre hustý dážď a potrebu šetrenia trávniku. Zväz priznal hostom kontumačné víťazstvo a dva body, popoludní však A mužstvo mohlo bez obmedzení použiť trávnik. „Ihneď som sa rozhodol, že po krásnych 9 rokoch v Želiezovciach končím s futbalom.” Ďalších 14 rokov účinkoval v Kukučínove, než ako 45-ročný zavesil kopačky na klinec.

Na pracovisku v SES pracoval 36 rokov ako zvärač. Jeho syn hrával futbal, dcéra hádzaná. Svojho času uznávaný futbalista si pozrie takmer všetky domáce zápasy želiezovských družstiev. Vo voľnom čase číta športovú tlač a vykonáva práce v záhrade.

(ág)

V r. 1976 s Proksom a Duchoňom (Líška prvý zľava)

Druhý ročník**O putovný pohár mesta Želiezovce**

Napriek nepriaznivému počasiu, keď 11. septembra celý deň pršalo, prišli skalní strelci až zo siedmich okresov Slovenska na

de si uctili minútou ticha pamiatku strelca Ladislava Lauka, ktorý zomrel v auguste tohto roka.

Súťaž vyhral František Šimovics z Komárna s nástrelom 82 z 90 možných. Druhý bol Marek Homola z Levíc, tretí vlaňajší víťaz Martin Nekoranec z Martina.

Neoficiálnou časťou bolo aj vyhodnotenie veteránov – strelcov nad 60 rokov. Túto súťaž vyhral 74-ročný Miroslav Sivčák zo Žiliny s nástrelom 72 holubov. Druhým bol nestarnúci 83-ročný Lajos Árpád z Moče s nástrelom 67 bodov a skončil z 23 strelcov na 13. mieste, tretí bol Ernest Kováč zo Želiezoviec.

Na vyhodnotenie súťaže prišiel aj primátor mesta Pavel Bakonyi, ktorý odovzdal ceny a zároveň sa poďakoval prítomným za výdrž v daždi a výborné strelecké výkony.

(LV)

brokový dvojboj, ktorý sa uskutočnil v Želiezovciach. Memoriál športových strelcov a rozhodcov okresu Levice sa pre silný dážď začal s hodinovým meškaním. Hneď v úvo-

Balázs Urbán z klubu Brok Želiezovce majstrom SR

Majstrovstvá Slovenska v streľbe brokovými zbraňami sa konali v septembri v Trnave. V kategórii juniorov v disciplíne trap sa majstrom Slovenska stal

Balázs Urbán z Ipeľského Sokolca. V júli tohto roka sa zúčastnil aj na majstrovstvách sveta, ktoré sa konali v Mnichove, kde dôstojne reprezentoval Slovensko, ktoré skončilo v prvej polovici zúčastnených vyše 60 štátov. (LV)

Pod názvom Krása v letokruhoch sa v Mestskej knižnici uskutočnila výstava z diel Jozefa Košíka, ktorý vyrába svietniky a taniere zo vzácnych drevín. Výstavu začiatkom decembra ukončil predaj autorových diel. (msk)

* Súťať * Súťať * Súťať * Súťať *

Nie je káva ako káva

Myšlienku, že nie je káva ako káva, potvrdia všetci milovníci tohto povzbudivého nápoja, ktorí majú tú svoju najobľúbenejšiu mnohonásobne overenú. Ale aj pre nich je tu otázka, či ich nezláka káva, ktorá okrem kvality a pôžitku ponúka aj blahodarné účinky na ich zdravie.

Ide o kávu s Ganoderмой, hubou, ktorá obsahuje takmer 200 výživných látok dôležitých pre náš organizmus. Najdôležitejšou z nich je organické germánium, ktoré v prírode patrí medzi najúčinnnejšie liečivé látky. Huba Ganoderma je rastlina, ktorá nemá vedľajšie účinky ani pri dlhodobom užívaní. Zlepšuje všeobecný stav organizmu a jeho samoliečiacie schopnosti.

Vedecké výskumy a pokusy v každom smere potvrdzujú pozitívne účinky Ganodermy, najmä jej schopnosť čistiť krv, zlepšovať krvný obeh a kvalitu buniek. Umožňuje správnu činnosť vnútorných orgánov, zlepšuje slabú fyzickú kondíciu, posilňuje imunitný systém a dokázateľne je úspešná pri liečení chorôb spôsobených zlým krvným obehom.

Káva s Ganoderмой neutralizuje v organizme nahromadenú kyslosť, zamedzí páleniu záhy. Pri jej pravidelnom a výlučnom užívaní (ak si chcete overiť jej skutočný účinok, nepite iný druh kávy) si môžete upraviť krvný tlak. Môžu ju teda piť i ľudia, ktorí majú problém s vysokým krvným tlakom. Možno to znie zvláštne, ale Ganoderma má dvojaký účinok – môže krvný tlak zvýšiť alebo znížiť, harmonizovať činnosť orgánov, zvýšiť ich prirodzenú samoliečiacu schopnosť a posilniť imunitný systém.

Ako sa vyrába káva s Ganoderмой? Ku kvalitnej káve Arabica, pochádzajúcej z Brazílie, sa pridáva extrakt z Ganodermy (preto ju možno dostať len v instantnej forme) a takto sa vytvorí produkt, ktorý je jedinečný vďaka blahodarnému účinku huby Ganoderma nielen chuťou, ale aj jeho pozitívnym účinkom na organizmus.

Na trhu sú zatiaľ tri druhy kávy s Ganoderмой: Lingzhi Black Coffe (čierna káva bez cukru), Lingzhi Coffe 3in1 a Zhi Mocha (káva s kakaovým práškom).

V spolupráci s MAIRAN Želiezovce (0905 421 994)

Vyhrajte kávu!

Ponúkame vám všetky tri druhy. Získate ich, ak vystrihnete tento súťažný kupón a zašlete do redakcie Želiezovského spravodajcu – Zselízi Hírmondó do konca decembra 2010. Traja zo súťažiacich získajú po jednom druhu kávy s Ganoderмой.

Kupón
Káva s Ganoderмой

Kronika - Krónika

Prišli na svet – Világra jötték

22. 10. Simona Rafaelová (Želiezovce); 26. 10. Matúš Šedivý (Želiezovce); 6. 11. Júlia Lakatošová (Želiezovce); 9. 11. Nina Rakitová (Želiezovce); 11. 11. Tomáš Kosorín (Želiezovce); 13. 11. Igor Búry (Želiezovce); 1. 12. Tobias Grosz (Želiezovce)

Sľúbili si vernosť – Házasságot kötöttek

20. 10. Viktor Hubert (Želiezovce) – Zuzana Palečeková (Hronovce)

Gratulujeme – Gratulálunk

50

Dáša Žiaková	05. 12.	Jolana Dologová	14. 12.
Eugen Szurdi	07. 12.	Jozef Výboch	19. 12.
Helena Nagyová	09. 12.	Magdaléna Demianová	
Katarína Dudášová	19. 12.		19. 12.
Klára Kováčová	19. 12.	Jozef Tóth	24. 12.
Mária Kabátová	21. 12.	Helena Miklósová	27. 12.
Alžbeta Kardošová	22. 12.	Margita Minichová	28. 12.
František Ďuriček	25. 12.		
Ján Koncz	26. 12.	70	
		Judita Jacková	11. 12.
60		Eva Révészová	25. 12.
Marta Malovecká	08. 12.	Eva Ešková	30. 12.
Karol Gubicz	13. 12.		

Opustili nás – Elhunytak

2. 11. Mária Kusyová (Sikenica, 74 r.); 14. 11. Margita Béliková (Kuraľany, 76 r.); 15. 11. Štefan Dobrovický (Želiezovce, 65 r.); 17. 11. Pavol Prjevara (Hronovce, 76 r.), Jaroslav Peťko (Šalov, 58 r.); 23. 11. Irena Jakobová (Želiezovce, 83 r.); 27. 11. Mária Rákóciová (Čata, 61 r.); 1. 12. Júlia Lakatošová (Želiezovce, 60 r.); 3. 12. Terézia Pataiová (Želiezovce, 68 r.); Ladislav Ďurina (Nýrovce, 61 r.)

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: EV 3292/09

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odrážať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zseliz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: EV 3292/09

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselizi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Rybárske a chovateľské potreby – Horgászati és kisállattartási szaküzlet

Oznamujeme, že aj v tomto roku sa uskutoční predaj živých rýb (vianočné kapre) od 20. decembra.

Richard Varga
Petőfiho 7., Želiezovce

Tájékoztattuk kedves vevőinket, hogy idén is lesz karácsonyi előtti élőhal-árusítás (ponty), december 20-tól.

(10-19)

Predajňa STOLÁRSKÝCH POTRIEB

na Ul. SNP 40, Želiezovce 0905 477 760 0907 232 816

Ponúka

– kľučky, úchytky, drezy
– pracovné dosky, interiérové dvere, hranovacie pásy
a iný doplnkový tovar

Stolárske práce:

– interiérové dvere
– kuchynské linky na mieru
– vstavané skrine
– drevené eurookná a dvere
– schody, altánky
a iné stolárske výrobky

(10-21)

KVETINÁRSTVO NATUR~KA

Ul. SNP 42, Želiezovce 0911 223 418

Ponúkame:

Široký výber rezaných kvetov

– kytice smútočné
– gratulačné
– svadobné
– klobáskové
– cigaretové
– cukríkové

Črepnikové kvety

Umelé kytice
Vence
Darčkové predmety
Keramika
Aroma oleje
Sviečky
Kahance a iné

(10-22)

Žalúzie**▪ Horizontálne a vertikálne látkové**

• exteriérové
• medziokenné
• interiérové

▪ Protihmyzové sieťky**▪ Silikónové tesnenie okien a dverí****▪ Plastové zhrňovacie dvere**

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

(04-43)

Uskutočnil sa jesenný zber elektroodpadu

V rámci jesenného upratovania prebiehal v tomto roku v Želiezovciach len zber starých elektrospotrebičov. Ten sa konal v piatok 26. novembra 2010. Zber ostatného odpadu sa z úsporných dôvodov nerealizoval, na tento účel je naďalej možné použiť kontajnery celoročne umiestnené pri gaštanovej aleji v blízkosti sídla spoločnosti Eurospinn. O zbere elektroodpadu informoval referent Mestského úradu v Želiezovciach Alexander Tóth: „V rámci tohtoročného jesenného upratovania – zberu elektroodpadu sa nám podarilo vyzbierať 21 chladničiek, 2 mrazničky, 4 práčky, 4 sporáky, 7 CRT monitorov, 4 počítače, 9 rádií a 31 starých televíznych prijímačov. Rád by som pri tejto príležitosti pripomenul, že na všetkých predajných miestach elektrospotrebičov sú povinní pri kúpe nového prebrať starý spotrebič. V prípade batérií a žiaroviek sú povinní tieto prebrať v neobmedzenom množstve.“

(ik)

Očná optika OPTOSAN - Anežka Palástiová - OPTOSAN optika

Komenského 46, Želiezovce

(oproti Supermarketu – a supermarkettel szemben)

V modernizovaných priestoroch ponúka svojim zákazníkom:

- najmodernejšie počítačové vyšetrenie zraku zdarma, bez čakania v ambulancii
- široký výber okuliarových rámov od 1 €
- zhotovenie okuliarov aj do vlastného rámu
- aplikácia kontaktných šošoviek, aj farebných, s možnosťou bezplatného vyskúšania
- drobné opravy okuliarov na počkanie
- čistenie okuliarov a šperkov ultrazvukovým prístrojom

Felújított helyiségeiben nyújtja szolgáltatásait:

- legmodernebb számítógépes látásvizsgálat ingyen, várakozás nélkül
- szemüvegkeretek széles választéka már 1 €-től
- szemüvegek készítése saját keretbe is
- kontaktlencsék (színesek is) alkalmazása, ingyenes kipróbálás lehetősége
- szemüvegkeretek apróbb javítása megvárásra is
- szemüvegek és ékszerek ultrahangos tisztítása

Tešíme sa na Vašu návštevu! Örömmel várjuk vásárlóinkat!

tel. 036/771 20 09

(10-01)

Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici (☎ 7711000) ponúka:

VIANOCE SÚ TU! Cena 8,60 €
Nakresli, zotri, zabav sa, s 25 magnetmi.
Bratislava, Junior 2010.

Artz, V.: VIANOČNÁ KUCHÁRKA. Cena 6,27 €
Vzorové menu na slávnostný stôl, 200 receptov s farebnými fotografiami.
Praha, Ottovo nakl. 2008.

Machala, D.: ŠEĽAČTICKÉ RODY. Cena 12,58 €
Slovom i obrazom o rodoch Esterházi, Andrási, Csáki, Révai, a i.
Bratislava, Perfekt 2010.

kniznicazeliezovce@kredit.sk

A Városi Könyvtár könyvkereskedésének (☎ 7711000) ajánlata:

Simon A.: Egy rövid esztendő krónikája. Ára 10,-€
A szlovákiai magyarok 1938-ban.
Somorja, Fórum 2010.

SZÁZ MAGYAR ÉTELCSODA. Ára 12,25 €
Hagyományos ízek a Pannon világból.
Budapest, Totem kiadó 2010.

EGYSZER VOLT, HOL NEM VOLT... Ára 11,92 €
A legszebb tündérmesék.
Pécs, Alexandra 2010.

* Sport *

Pavol Líška (szül.: 1952. XI. 5., Léva)

„Akik nem szeretik a focit, úgy érezhetik, valamiről lemaradnak, elsiklik mellettük a játék gyönyörűsége, s talán a lelki életük is szegényebbé válik” – ismerteti a labdarúgással kapcsolatos szemléletét. Tízéves korától rajong a fociért, Garammikolán ismerkedett

pályára Óbarson, ahol 3:2 arányban sikerült diadalmaskodnunk” – eleveníti fel a történeteket Pavol Líška. Középhátvédként kezdte, majd jobbháttvédként folytatta egyre inkább felfelé ívelő pályafutását. Mindenekelőtt keménységéről volt híres, nem pedig technikai repertoárjáról. Zselízen Rusnákkal, Matiaškóval, Opavskýval, Hlavatýval, Liptákkal, Duchoňnyal, Benčíkkel és a Gulyás fivérekkel rúgta a bőrt az I. A és I. B osztályban.

Ritkán volt eredményes az ellenfél kapuja előtt, egy alkalommal viszont Nagytapolcsányban sorsdöntő gólt fejt, a nemsóiak ellen pedig saját kapujába vágta a labdát. „Fekete Tibor edzősége alatt olyan figyelemre méltó állóképességre tettünk szert, hogy szinte valamennyi összecsapás szünetében már háromgólos vezetéssel vonultunk az öltözőbe. Persze Szabó Lajos, Fúrik Tibor és Virág Attila trénernek is teljes erőbedobással dolgoztattak bennünket a hétközi

gyakorlásokon”. Sportpályafutása keserű eseményei közé tartozik egy szívműi súlyos sérülés, amikor az egyik hazai csatárral történő ütközést követően orrcsont-töréssel rogyott a fűre. Csapatársa, Brestovský Tibor szállította őt azonnal az érsekújvári kórházba. Az elkerülhetetlen műtét ugyan megtörtént, de a testrészen maradandó nyomok maradtak. „Az operáció után kénytelen voltam három hetet kihagyni, így a Videoton

elleni nemzetközi párbajon sem futhattam ki a pályára”. 1983-ban egy ipolysági bajnok a játékvezető állítólagos bántalmazásáért kiállították, és a fegyelmi bizottság kilenc hónapos büntetéssel sújtotta. Bánatában a tartalékcsoporthoz „igazolt”, közben a személyére kirótt bírságot érvénytelenítették. A fakóban vasárnap délelőttönként voltak a hazai megmérettetések. Az érsekújváriak elleni létfontosságú csörte lebonyolítását a szakadó esőre, illetve a gyepszőnyeg kímélésére hivatkozva a vezetőség meghiúsította. Az illetékes szervek játék nélkül a vendégeknak ítélték a győzelemért járó két pontot, délután viszont az A csapat akadály nélkül használhatta a pályát. „Rögvest elhatároztam, hogy kilenc gyönyörű esztendő után Zselízen befejezem a focit”. Később még tizennégy évet lehúzott Nemesorosziban, és negyvenöt

évesen végleg szögbe akasztotta a csukát. Munkahelyén, a Szlovák Energetikai Gépgyárban 36 éven át hegesztőként dolgozott.

A Slovan Bratislava ellen 1976-ban (alsó sor, balról a nyolcadik)

Gyermekei közül fia focizott, lánya pedig kézilabdázott. Az annak idején elismert labdarúgó a felnőtt, az ifjúsági és a diákcsoportok szinte valamennyi hazai mérkőzését megtekintte. Szabad idejében sportújságot olvas és kerti munkát végez.

(ág)

1976-ban

meg a máig is legnépszerűbb sportág alapjaival, Szódón lett először igazolt játékos, ahol előbb az ifjúsági, majd a felnőtt gárdánál Ján Trabach volt az edzője. Kristofoli Bélával és Greguš Ondrával értette meg magát leginkább a játéktéren, de a többiekhez is mély baráti viszony fűzte. A kétéves katonai szolgálatot Břeclavban kezdte, ahol mindössze két hónapot töltött, majd Hemlínbe vezényelték át, és itt a SOKOL egyesületet erősítette a járási bajnokságban. A kényszerkitérő után visszatért anyaegyesületébe, az illetékesek azonban korán felfigyeltek sorozatos remek teljesítményére. Elsősorban a későbbi csapatársa, Lipták Jaro csalogatta őt Zselízre. „1974 tavaszán a Fegyvernek elleni előkészületi meccsen próbált ki az akkori edző, Szabó Lajos. Megfeleltem, és az első bajnokim kissé megilletődve léptem

Urbán Balázs, a zselízi Brok lövészklub tagja szlovák bajnok lett

Az országos sörétespuska-bajnokságot szeptemberben Nagyszombatban tartották. A juniorok kategóriájában trapp-lövészletben (agyaggalamb-lövészletben) az ipolyszalkállosi Urbán Balázs lett az országos bajnok. Idén júliusban részt vett a Münchenben tartott világbajnokságon is, ahol méltón képviselte Szlovákiát, mely a résztvevő 60 ország közül a mezőny első felében végzett.

(LV)

Zselizi visszaemlékezések

Emlékmű a központban

Az 1938 novembere utáni politikai események során városunk és a környék egészen Léváig Magyarországhoz csatolódott. Elkezdődtek az időszak mindennapjai. A nép öntudatosságának emelése érdekében – mint minden politikai rendszerben szokás – emlékműveket emeltek, állami szimbólumokat helyeztek ki. Ettől azonban soha nem lett olcsóbb a mindennapi kenyér. Nem volt ez másként

ellenére a városháza előtti terület sűrűn megtelt a városból és környékéről érkezett tömeggel. Az emberek esernyőkkel a fejük felett várták a hímzett nemzeti zászló beharangozott felvonását. A zászlót egy speciális 60 fős küldöttség hozta a Budapest VII. kerületi Széchenyi István Közgazdasági Iskolából, a Vas utcából. A delegációt az iskola két tanára, városunk szülöttjei vezették. A budapesti küldöttség

valamint a két pap felszólalását várta. Utoljára a küldöttség két vezetője, városunk két szülötte szólalt fel, akik abban az időben az iskola tanárai voltak, név szerint dr. Nagy Árpád és Barborik

egy kőgolyót és egy bronz turul-szobrot is elhelyeznek. Ez meg is történt. A történelem kereké azonban tovább forgott, és sem az emlékműből, sem a turulból nem maradt semmi kézzelfog-

A budapesti Javorniczky Jenő miniszteri tanácsos beszédét tart, a ma már nem létező, városházával szembeni épületen egy hangszórót helyeztek el.

Egy évvel a felavatás után egy kő földgömb és egy turul rákerült az emlékműre

1939 tavaszán sem. A város központjában, pontosan az akkori katolikus iskola előtt egy két és fél méter magas kő emlékművet állítottak fel. Mellette egy magas zászlórúd volt. Az állami lobogó hivatalos felvonásának időpontját 1939. május 14-ére, vasárnapra tűzték ki. Az esős idő

tagjai közt ott volt az iskola teljes énekkara. A két városi templomban tartott istentisztelet után megkezdődött az ünnepélyes esemény. Elsőként Modrovics János, városunk polgármestere szólalt fel. A tömeg leginkább a budapesti dr. Javorniczky Jenő miniszteri tanácsos beszédét,

Károly.

A helyi kaszinóban terített asztal, díszebéd és zene várta a díszvendégeket. Említsük meg talán még városunk egy másik szülöttjét, aki szintén részt vett az ünnepségen, és előbb a katolikus templomban, majd a kaszinóban is felszólalt. Ő Niszler Teodóz, a pannonthalmi apátságból érkezett magas rangú egyházi személy volt. Elmondta, hogy az emlékműre az év végéig

ható, csak emlékek és néhány fénykép. Helyi történelmünk meglehetősen gazdag különféle történetekben, és úgy gondolom, egyik történelmi időszakot sem lenne szabad tabuként kezelni, hogy aztán ne tudjuk objektíven, részrehajlás nélkül értékelni. Ezért is úgy igyekeztem, hogy a fenti eseményt tényszerűen, és ne politikai szemszögből írjam le.

Polka Pál

Jenő és Lujza esete az újsággal 5, avagy elfújta a szél

– Hát elvesztetted a polgármester-választásokat – mondta az újságot olvasó Lujza Jenőnek, aki a pszichiátriai gondozóban kiutalt skótfürcsöktől ráadásul még reumát is kapott, és most is éppen a térdét dörzsölgette kámforspiritusszal.
– Na ja, Lujza, elvesztettem. Hála annak a két melák ápolónak, akik a választási gyűlésről becipeltek a bolondok házába, mert össze-tévesztettek a nemzetközileg körözött szélhámos Eisenstädtisch Jenővel. Mire kiderült, hogy ez a Jenő nem az a Jenő, a győzelmi esélyeimet elfújta a szél.
– Oda se neki, Jenő. Négy év múlva újra kezd-jük.
– Úgy legyen, Lujza. Addigra – nehogy össze-téveszsenek valakivel – a vasvárosi helyett felveszem az Irontown vezetéknévét.
– Akkor én Vasvárosi Eisenstädtisch Irontown

Lujza leszek, Jenő?

– Az, Lujza. De ha így folytatod, akkor özvegy Vasvárosi Eisenstädtisch Irontown Jenőné leszel, mert engem megüt a guta.
– Jenő, akkor én három özvegyi nyugdíjat fogok kapni.
– Egy frászt fogsz kapni, Lujza, nem nyugdíjat. Hiszen én még élek és virulok, mint a pipacs.
– Kár, Jenő. Én már olyan szépen beosztottam a háromszoros özvegyi nyugdíjamat, hogy csak no.
– Te csak ne osztogass, Lujza, mert beléd vág a villám, és én kapom azt az özvegyi nyugdíjat.
– Jenő!
– Igen, Lujza?
– Nem gondolod, Jenő, hogy illene valamit kívánnod a győzteseknek?
– Igazad van, Lujza. Illeni azt illik, és mivel én egy született gentleman vagyok, a győzteseknek

gratulálok.

Adok nekik 100 napot, hogy nyugodtan fogjanak bele az érdemi munkába. A veszteseknek meg kondoleálok, mert ugye nem a győzelem a fontos, hanem a részvét(el).
– Nagy vagy, Jenő!
– Az. Veszteni tudni kell, Lujza. Idáig olvasta az újságot Lujza Jenőnek. Ezalatt véget ért az András-napi vásár, elfogyott a választási gulyás, virsli és a sör. A vasvárosi gyalogpolgárok megválasztották – négy évre – a 12 városatyát, és az egyszem polgármestert. Van aki csalódott, van aki nem. Siránkozásnak helye nincs. Ilyen a demokrácia, és ez így van jól.
Ui.
Neked, Kedves Olvasó, kívánok gyomorrontástól mentes karácsonyt, és adókedvezményes új évet.
Dede Adams

Válogatott labdarúgó Zselízen

Saláta Kornél válogatott labdarúgó november 14-én, vasárnap a zselízi stadion bájába látogatott, a városi sportklub és a város sportpreferenciájának meghívására. A híres focista a zselízi sportklub tanulócsapatainak

tagjaival találkozott.

Saláta Kornél a régióban, pontosabban Garamkövesden született 1985-ben. Édesapja egy időben a zselízi focicsapat tagja volt. Kornél Párkányban kezdte sportpályafutását. Innen vezetett útja a púchovi Matadorba, majd Besztercebányára és a petržalkai Art-

médiába, ahol találkozott Vladimír Weiss-szel, a szlovák válogatott jelenlegi szövetségi kapitányával. A Petržalkával 2008-ban megnyerte a Szlovák Kupát és a bajnoki címet is. Tavaly átigazolt a pozsonyi Slovanba, ahol szintén Szlovák Kupa-győztes lett, és most is ezt a csapatot erősíti. Nyáron hallani lehetett arról, hogy esetleg átigazol a Dinamo Zágrábba, végül azonban a szlovák fővárosban maradt. A válogatottal együtt részt vett a dél-afrikai labdarúgó világbajnokságon, ahol a csapat egyik erőssége volt.

A gyermek és felnőtt szurkolók egyaránt kérdésekkel halmozták el, melyekre szerényen válaszolt.

Többek között megtudtuk, hogy kedvenc csapata a Manchester United, és ha megtehetné, szívesen játszana ebben a csapatban. A legfontosabb üzenet, amit a fiatal zselízi focistáknak köz-

vetített, hogy ebből a régióból is vezethet az út a dicsőség, a bajnoki cím felé, innen is el lehet jutni a válogatottba és a világbajnokságra. Elbeszélgetve valaki olyannal, akinek az álma beteljesedik, könnyebb elhinni az iménti üzenetet. Sokol Lacinak, Štuller Pistának és a sportklub további tagjainak ez volt a célja a találkozó megszervezésekor... (ck)

Másodszor a város vándorserlegéért

A kedvezőtlen időjárás ellenére – szeptember 11-én egész nap esett az eső – Szlovákia hét járásából érkeztek Zselízre a sörétespuska-verseny kedvelői. A járási sportlövészek és bírók emlékvérsenye a szakadó eső miatt egyórás késéssel kezdődött. Bevezetőként egyperces néma csennddel emlékeztek meg Lauk Lászlóról, aki idén augusztusban távozott a lövészek sorából.

A versenyt a komáromi Simovics Ferenc nyerte a lehetséges 90-ből 82 találatot érve el. Másodikként a lévai Marek Homola végzett, a harmadik pedig a tavalyi győztes, a martini Martin Nekoranec lett. A verseny nem hivatalos részeként kiértékeltek a veteránokat, a 60 év feletti lövészeket is. Ezt a versenyt a zsolnai 74 éves Miroslav Sivčák nyerte 72 találattal. A második helyen a dunamocsi 83 éves Árpád Lajos végzett 67 ponttal, a harmadik a zselízi Kovács Ernő lett.

A verseny kiértékelésére megérkezett Bakonyi Pál polgármester is, aki átadta a díjakat, és köszönetet mondott a jelenlevőknek a kitartásért és a lövészteljesítményekért. (LV)

Kontaktszeminárium Törökországban

A Szlovák Köztársaság Nemzeti Irodája közreműködésével és az EU Comenius programja jóvoltából a Comenius Gimnázium tanára, Bogolepova Klára részt vehetett a Törökország Cappadocia területén, Nevşehir városában rendezett kontaktszemináriumon, amelynek célja új európai projektek létrehozása, témája pedig a „Improving Key Competences in School Education – A kulcsfontosságú kompetenciák fejlesztése a

- az idegen nyelv tanítása;
- a számítástechnika széleskörű felhasználása a tanítás menetében;
- a közösség kulturális háttérének felmérése és erősítése.

A kontaktszeminárium során lehetőség nyílt különböző prezentációkra: az iskola és az ország bemutatása, az új projekt víziójának ismertetése, olyan kompetenciák magyarázata, amelyekkel az egyes iskolák foglalkozni akarnak, munkacsoportok kialakítása a projekt témája és a diákok életkora szerint, az előprojekt kialakítása, az előprojekt prezentációja témák szerint.

tanításban” volt.

A kontaktszeminárium szervezője a Török Nemzeti Iroda volt, Sevım Denk és Feyza Bekarslan vezetésével.

Gimnáziumunkat az ajánlott kompetenciákból négy érdekelte legjobban: – az értelmes olvasás erősítése;

A szeminárium angol nyelven folyt. A kontaktszemináriumot különböző országok nemzeti irodáinak képviselői értékelték. A szeminárium ideje alatt meglátogattuk a Cappadociai Nemzeti Parkot és a földalatti várost. A kontaktszemináriumon 12 ország 46 képviselője vett részt. Az a csoport, amelyben a jövőben a Comenius Gimnázium is részt vesz, 5 ország képviselőiből áll: Németország, Litvánia, Belgium, Szlovákia és Törökország.

Reméljük, hogy a benyújtandó projekt meggyőzi a nemzeti irodát annak hasznosságáról, és az EU-országok együttműködése kreatív lesz. Bogolepova Klára

Írjuk, mondjuk helyesen!

Új szavak a magyar nyelvben

Minden élő nyelv fejlődik. Az új igényeknek megfelelően alkalmazkodik, bővül. Úgy is mondhatnánk, hogy a szókincsünk idővel lecserélődik. Bizonyos szavak jelentése megváltozik, másoké teljesen elhomályosul. Mai gyerekeink közül már nem sokan értik azokat a szavakat, amelyek nagyapáink életében „napi használatban” voltak: a *gyeplőt*, az *ostort* és a *nyerget* talán még felismerik (hogy csak a lószerszámokat említsem), de vajon melyikük tudja, hogy mit jelent a *járom*, a *lőcs*, a *saroglya*, a *hámfa*, a *vendégoldal* vagy az *istráng*?

A nyelvbe újonnan bekerülő szavakat két csoportba oszthatjuk. Az egyiket azok a szavak alkotják, amelyek valamilyen gyakorlati céllal jöttek létre, és ezért tartósan a szókincs részeivé válnak. A másik csoportba azokat az alkalmi szavakat sorolhatjuk, amelyek ugyan nem kerülnek be a nemzeti szókészletbe, mert csak „pillanatnyi” igényt elégítenek ki, mégis szükség van rájuk, mert stílusértékük van vagy valamilyen divathoz kapcsolódnak. Ez utóbbiakkal – szezonális jellegük miatt – nem találkozhatunk a szótárakban. (Még „nem szótárereztek?”) Ezekkel (ebben az írásomban) nem szándékozom foglalkozni.

Az új szavak keletkezésének leggyakoribb oka, hogy új, korábban nem ismert tárgy, fogalom keletkezik, amelynek nevet kell adni. Az új megnevezés leggyakrabban más nyelvből (korábban a latinból, németből, franciából, ma inkább az angolból) érkezik hozzánk, tehát ilyen esetben találni kell egy jó fordítást. Így keletkezett az utóbbi néhány

évtizedben pl. a *bankkártya*, a *fapados járat*, a *falfirka*, a *fekvőrendőr*, a *fénymásoló*, a *feltvarrás*, a *hitelkonstrukció*, a *hulladékgazdálkodás*, a *kampánycsend*, a *kerékbilincs*, a *kormányzár*, a *körbetartozás*, a *látványkonyha*, a *lesifotós*, a *mágneskártya*, a *nadrágpelenka*, az *ózonlyuk*, az *övtáska*, a *pezsgőfürdő* [jakuzzi], a *pizzafutár*, a *sajtburger*, a *tépőzár*, a *térerő*, a *térfigyelő kamera*, a *vásárlóutca*, a *vonalkód* vagy a *zsugorfólia* – hogy csak néhányat említsek azokból a szavakból, amelyeket a jelenkor nemzedékeihez tartozók számára többnyire nem kell magyaráznunk, pedig húsz-harminc évvel ezelőtt vajmi keveset mondtak volna a magyarul beszélők számára. Se szeri, se száma azoknak a szavaknak, szóösszetételeknek, amelyeket nem is igyekeztek lefordítani, vagy ha volt is ilyen szándék, a magyartás eredménytelennek bizonyult az eszköz vagy a fogalom gyors terjedése miatt. Így maradt meg eredeti (vagy majdnem eredeti, a magyar kiejtéshez igazított) formájában az *AIDS*, a *blog*, a *bróker*, a *CD*, a *csetelés*, a *GPS*, az *internet*, a *jackpot*, a *müzli*, az *off-shore*, az *ombudsman*, a *snowboard*, a *szkenner*, a *sztrecs* vagy a *tanga*.

Az is előfordul, hogy ugyanazt (vagy majdnem ugyanazt) a fogalmat ma más szóval illetünk, mint korábban. A *partijelzöböl* mára *asszisztens* lett, az *agyaggalamb-lövészet* is egyre gyakrabban jelölik az angol *skeet* szóval. (Talán, mert rövidebb.) A *könyvvizsgálatot* nem csupán Szlovákiában, Magyarországon is egyre gyakrabban nevezik *auditálásnak*. A *tőzsdeügynök*, *értékpapír-kereskedő*,

közvetítő kereskedő helyett pedig ma már szinte kizárólag a *bróker* szóval találkozunk. A *díler* hasonló fogalmat takar; korábban gyárak, nagyobb üzemek *üzletkötőjét*, *kereskedelmi képviselőjét* jelentette, ma bármilyen „házaló”, áruközvetítő kereskedőt jelenthet, és egyre inkább kábitószerügynököt értünk alatta. A *salátaöntet* ma már (egy kis sé finomkodva) *dresszingnek*, az *arculatot* *imázsnak*, *imidzsnak*, a *kölcsönbérletet* *lizingnek*, a *piackutatást* *marketingnek*, a *rőzsaszínt* *pinknek*, a *divatost* pedig *trendinek* mondjuk.

A nyelv gyors változásával magyarázható, hogy olykor egy-egy új fogalom megnevezése eltér a köznyelvi magyarban és a határon túli magyarok szóhasználatában. Az alig néhány cm méretű, USB-csatlakozású memóriakártya neve Magyarországon *pendrive* [pendrájv] lett, Szlovákiában ellenben *USB-kulcsként* ismerjük. Olykor csupán kiejtésbeli különbség van. Az angol eredetű *spray* szó kiejtése nálunk *szpré* (sőt: *szprej*), Magyarországon *spré*. A latin eredetű, -ió végű magyar szavak végződésének a szlovákban legtöbbször -ia (*reláció/relácia*, *funkció/funkcia*) felel meg. Valószínűleg ezzel magyarázható, hogy a szlovákiai magyarok (főleg a szlovák iskolát végzettek) beszédében olyan szavak is -ió végződést kapnak, amelyek esetében az -ia lenne a helyes (*garanció*, *konkurenció*, *kompetenció*... helyesen: *garancia*, *konkurencia*, *kompetencia*...).

Horváth Géza

Idényszárás az összefogás évében

II. Garam Menti Fesztivál elnevezéssel közösségi rendezvényt tartottak november 7-én a zselizi Magyar Házban. A Csemadok alapszervezete, a Rákóczi Baráti Társaság, a Tiszta Forrás Alap, a Zselizi Hangok polgári társulása, a Via Nova ICS, a Comenius Gimnázium, az Alapiskola és az Óvoda Szülői Szövetségei szervezésében megszervezett rendezvényen a résztvevőknek bemutatták, mi minden történt a Magyar Házban és környékén az idei évben. A nagy számban megjelent jelenlevők fényképeken, kivetített prezentáción követhették nyomon a 2010-es történéseket.

Az összefogás az egyetlen megoldás jelszó szellemében 2010. áprilisában társadalmi kerek asztal alakul Zselizén a Magyar Koalíció Pártja, a Rákóczi Baráti Társaság, a Csemadok helyi szervezete, a Via Nova ifjúsági szervezet és az MKP önkormányzati képviselőinek részvételével. E kerek asztal egyik pozitív következménye az volt, hogy ún. téglajegyek kerültek forgalomba, amelyek megvásárlásával a lakosság hozzájárulhat a Magyar Ház befejezéséhez. Az elmúlt néhány hónap alatt kb. 2000 eurós bevételt sikerült elérni a téglajegyeknek köszönhetően. Az építkezés előrehaladását nagymértékben elősegítette az önkéntes munka – több alkalommal is szerveztek társadalmi munkát, amelyen nagy számú önkéntes betonozott, segédkezett a külső munkáknál vagy az ablakok beszerelésénél. A szervezők 2011-re sem tették alacsonyabbra a lécet: a jövő évben villany- és vízvezeték-szerelési munkálatokat és az udvar parkosítását tervezték el.

Az egyúttal évzáróként is jegyzett találkozóon minden vendéget birkapörkölttel és frissítővel kínáltak, és fellépett a Mozaik zenekar. A rendezvény ez után a kultúrotthonban folytatódott, ahol nótas-

tet tartottak a környék nótáénekesei (Baka Sándor, Barti Éva, Haluz Márta, Kántor János, Nagy Ella) részvételével, kísért a Rikkony zenekar. (ik)

Az idő értéke

A karácsony előtti héten Ian megint késve érkezett haza a munkából, fáradtan, elgyötörtén. Az ajtóban 5 éves kislfia várta.

- Apu, kérdezhetek valamit? – kérdezte Jack.
- Hát persze. S mi lenne az? – kérdezett vissza fáradtan Ian.
- Apu, mennyit keresel egy óra alatt?
- Az nem a te dolgod. Miért érdekel ez téged? – bökte oda ingerülten Ian.
- Tudnom kellene. Kérlek, áruld el, mennyit keresel egy óra alatt!
- könyörgött neki Jack.
- Hát, ha annyira tudni akarod Jack, egy óra alatt 25 fontot keresek
- válaszolta az apa.
- Óh! – sóhajtott Jack, és lehorgasztotta a fejét. – Apu, kérhetnék tőled kölcsön 10 fontot? – kérdezte Jack félve.

Ian nagyon dühös lett:

- Ha valami buta játékot szeretnél belőle venni karácsonyra vagy más ostobaságra akarod költeni, azonnal takarodj a szobádba, és menj aludni! Gondolkozz el azon, mennyire önző vagy. Nem ilyen gyerekes marhaságokért dolgozom keményen nap mint nap.

Jack csendesen bevonult a szobájába, és becsukta maga mögött az ajtót.

Ian bement a szobába, és még mérgesebb lett a fia miatt. Hogyan képes ilyen kérdéseket feltenni? Csakhogy egy kis pénzhez jusson! Eltelt egy óra, mire megnyugodott, és gondolkodni kezdett. Talán Jack-nek mégis szüksége van arra a 10 fontra, hiszen nem szokott gyakran pénzt kérni. Ian bement a fia szobájába.

- Már alszol, kislfiám? – kérdezte halkan.
- Nem apuci, még ébren vagyok – válaszolta Jack.
- Tudod, gondolkodtam, lehet, hogy kicsit kemény voltam veled az

imént – mondta neki Ian. – Hosszú napom volt, és én rajtad töltöttem ki a mérgem. Itt a 10 font, amit kértél.

Jack fölült az ágyban és önfeledten mosolygott: – Ó, köszönöm neked, apu – lelkesedett. Utána benyúlt a vánkos alá és kihúzott néhány gyűrt bankót. Ian meglátta, hogy mennyi pénze van, és megint dühös lett.

A kislfiú lassan megszámlolta a pénzt, és rászegelte apjára a tekintetét.

- Minek neked még több pénz – emelte fel hangját az apa.
- Hát azért, mert nem volt elég, de most már megvan mind – válaszolta a gyerek. – Apu, van 25 fontom. Most már megvehetek egy órát az időből! Kérlek, gyere haza szentestén korábban, hogy együtt vacsorázhassunk.

Ian meghatódva ölelte meg a kislfiát, és könnyekkel a szemében kérte a bocsánatát.

Ez a történet legyen figyelmeztetés mindazoknak, akik sokat dolgoznak. Ne engedjük, hogy időnk java része azok nélkül teljen, akik közel állnak hozzánk. Ne felejtjük el megosztani időnk 25 fontját szeretteinkkel.

Ismeretlen szerző

Szerkesztette:

Norbert Paul

Közeleg a karácsony. Ennek szellemében két történetet tárunk a Kedves Olvasó elé. Mindkettő tanulságos, mindkettő más-más módon – talán olykor észrevétlenül is – közelít a legszentebb ünnephez. Ugyanakkor hatalmas az eltérés a két írás között. Gondolkozzunk el egy pillanatra rajtuk a hosszú téli estéken, próbáljunk tanulni mindkettőből, és esetleg cselekedjünk a tanulságok alapján. Helyesen. Közeleg a karácsony.

semmi.

M o s t

van egy félkész

házunk, család-

sal és fájdalommal teli

lelkünk és mindenekelőtt rengeteg kérdésünk, hogyan tovább?! Akadálymentesítés miatt meg kell változtatnunk lakásunkat, pénzünk nincs... A minimális és hosszantartó törlesztés mellett a házat nem tudjuk felépíteni. Szeretnénk Önöket, kis városunk polgárait megkérni arra, hogy segítsenek, támogassanak bennünket. Anyagi segítségre van szükségünk akadálymentes házunk felépítéséhez, amelyet – ha úgy döntenek – számlaszámunkra továbbíthatnak: 0028570574/0900. Megköszönénk a segítséget építőanyag formájában is, ha esetleg valakinek felmaradt az építkezés során.

Annak ellenére, hogy tisztában vagyunk azzal, hogy hibásak voltunk a vakbizalomért, amit a becstelen cég irányában tápláltunk, hiszünk abban, hogy akadnak, akik nem ítélnék el bennünket ezért, és köszönjük mindazoknak, akik megértik nehéz helyzetünket és hozzájárulnak házunk befejezéséhez.

A dr. Filla és mások által felkínált segítség reményt ad nekünk, és ezért hálás köszönetet mondunk. Végül mindenesetre mellékelem az elérhetőségeinket is: 0908728116, 0367712854.

Olga Sersenová és férje, Jaroslav

Nem kifizetődő a vakbizalom

Bizonyára sokan ismernek engem. Egy vagyok Önök közül, e város lakója, ahol élek, dolgozom és lakom, és elengedhetetlen ismeretűjegyem a kerekesszékek, amelyben gyermekkorom óta közlekedem.

Az életet úgy értelmezem, mint kihívást napjaim teljes értékű kitöltésére. A nehézségeket, melyek testi fogyatékossgommal függenek össze, egyedül, vagy a hozzám legközelebb állók segítségével küzdöttem le. Mozgáskorlátozottságom nem könnyű teher, ennek ellenére igyekszem aktív maradni, a szakmámban, logopédusként dolgozom 1982-től egészen mostanáig.

Tavaly életem fenekestül felfordult. Olyan helyzetbe kerültem, amely tetszetős elnevezésbe csomagolt, csalárd vállalkozói praktikák pókhálójaként fonódott körém, és több próbálkozás, és igyekezet ellenére sem tudok belőle kikecmerni.

2008-ban szereztem tudomást egy cégről, amely kedvező áron energiatakarékos házak összeszerelésével foglalkozik. Megörültem, hogy jómagam és úgyszintén testi fogyatékos férjem számára lehetőség adódott, hogyan tudnánk kicsit megkönnyíteni kerekesszékhöz kötött életünket egy kis házban, aránylag nagy fürdőszobával és konyhával. A bérházban, ahol jelenleg lakunk, nincsenek meg a megfelelő feltételek. Nap mint nap meg kell küzdenünk a szűk hellyel, ahol esély sincs arra,

hogy egy segítő személy is elférjen és segítsen.

A szabad mozgás utáni vágy és az esély arra, hogy a tolokocsival a házból egyenesen ki tudjak jönni, olyannyira hatalmába kerített, hogy már csak egy céloom volt: kihasználni a cég ajánlatát! Hamarosan megkötöttük a szerződést. A megtakarított pénz mellé jelzáloghitelt is vettünk fel, hogy elegendő összeggel rendelkezünk az építkezéshez. A ház építésének megvalósítását a befizetett előleg nagyságától tették függővé. Minél magasabb az előleg, annál rövidebb ideig tart az építkezés. Mi úgy döntöttünk, hogy az érték 90%-át befizetjük, így 130 nap múlva állt volna a ház.

Állt volna, de nem állt, és az építkezés még a következő ígért időpontban sem kezdődött meg, sem a sürgetések után, sem a személyes kapcsolatfelvétel után. Végül is 2009 októberében felmondtuk a szerződést, és visszakértük a pénzünket. A társaság azt javasolta, hogy 2010 áprilisától 13 hónapon keresztül havonta részletfizetéssel visszafizeti a pénzünket. Ezzel mi nem értettünk egyet, míg végül meg nem ígérték, hogy öt részletet egyszerre fizetnek ki. Amíg elérkezett 2010 áprilisa, önköltségen felhúztuk a falakat és a tetőt. Április végén azonban nem kaptuk vissza a pénzünket, csupán egy 15 eurós részletfizetést, amivel a cég megkezdte adósságának visszatérítését. Azóta

50 éve városi rangban (...és ami előtte volt)

A krónikás feljegyzése szerint 1975 augusztusában a város lakosainak száma elérte a 6000-et. A következő évben Szódót közigazgatásilag Zselizhez csatolták, a lakosság lélekszáma 544-gyel nőtt, és 1976-ban elérte a 6595 főt.

Az új munkalehetőségek mellett intenzíven folyt a lakásépítés. Ebben az évtizedben adtak át rendeltetésének a városközpontban két toronyházat (120 lakással) és további 250 lakást. A lakások legnagyobb része állami, szövetkezeti és üzemi lakás volt. A családi házak építése is folytatódott, tíz év alatt 514 család költözhetett saját házába.

A város kulturális életét főleg a helyi kultúrház munkaközössége irányította és szervezte. Évente számos rendezvényt szerveztek, amelyeket nemcsak a város lakosai, hanem a környékeliek is szívesen látogattak. A legjelentősebb kulturális rendezvény az ötvenes évek közepétől a Csemadok Központi Bizottsága által szervezett

dal- és táncünnepély, illetve a csehszlovákiai magyar dolgozók országos népművészeti fesztiválja volt, amelyet 1980-ban már 25. alkalommal rendeztek meg. Évente a Schubert-parkban találkoztak a hazai magyar népművészeti együttesek, hogy dallal, táncban és játékos népszokásokban idézzék fel a múltat, őrizzék a népi hagyományokat. Így Zseliz a felvidéki magyarság találkahelye lett. Kár, hogy mindez a 90-es évek elején megszűnt (1994-ben).

A 80-as évekre jellemző, hogy többször tartottak helyhatósági választásokat, a képviselő-testület összetétele öt alkalommal változott. 1981 júniusában parlamenti és helyhatósági választások voltak. A városi nemzeti bizottságba 51 képviselőt választottak. Az elnöki tisztséget JUDr. Vladimír Ličko töltötte be, a vnb titkára pedig Dobrovický László lett. A városi tanács 11 tagú volt, 8 állandó bizottság kezdte meg munkáját.

1986. január 1-jétől 808-cal

gyarapodott a város lakosainak száma, mivel Tergenyét és Nagypeszeket közigazgatásilag Zselizhez csatolták. A városi képviselők száma 66-ra emelkedett, a tanács 13 tagú lett. A város lakosainak száma ebben az évtizedben meghaladta a 8000-et, így 1989. december 31-én a lakosok száma 8543 volt, a város történelmében ez volt a legmagasabb létszám. Legtöbbször 1983-ban költöztek ide, ami összefügg az új lakótelep és a tolmácsi gépgyár zselizi részlegének átadásával. A lakótelepet kínai negyedként emlegették a lakótömbök jellegzetes sárga színe miatt. Igaz, az utóbbi időben ez is megváltozott, színesebbé váltak az épületek.

A nyolcvanas években tovább változott a városkép. 1982-ben adták át rendeltetésének a Központi Ellenőrző és Kísérleti Mezőgazdasági Intézet épületét és a hozzá tartozó 38 hektár mezőgazdasági területet. 1986 áprilisában befejezték a szennyvíztisztító állomás

építését.

Az utcák és közutak állapotának javítása szükségszerűvé vált. Ezzel szorosan összefüggött a vízvezeték- és csatornahálózat építése. Nagy szükség volt a vízvezetékre, mert a város kútjainak vize nagy százalékban egészségre káros anyagot tartalmazott. A munkálatokra 60 millió koronát irányoztak elő. Az építkezés üteme lassú volt, hat évig tartott, és a tervezettnél rövidebb szakaszon épült meg a csatornahálózat (az a hír járta, hogy elfogyott a pénz...). Ugyancsak ebben az évben adták át az I/76-os számú állami főút városon keresztül vezető szakaszát. A 33 millió koronás építkezés kivitelezője a Nyitrai Útépítő Vállalat volt. Az új út pozitívumai mellett a lakosok rámutattak a hiányosságokra is, mint pl. a kevés parkolóhely, az udvari kijáratok rossz minősége, a Béke utca közepén létesített zöldsáv.

Folytatás legközelebb.

Nyustyin Ferenc

A gimiben ismét Halloween

A zselizi Comenius Gimnázium azon iskolák közé tartozik, melyek rendszeresen találkozókat szerveznek más kultúrák hagyományainak és szokásainak megismerése céljából. November elején az intézmény jubileumi, már 15. konferenciáját tartotta a Halloweenről. A házigazda iskola diákjain kívül aktívan bekapcsolódtak a zselizi és a környékeliek alapiskolák felső tagozatos tanulói is.

A Halloween szó tulajdonképpen rövidített változata annak a kifejezésnek, mely szó szerinti fordításban valami olyasmit jelent, hogy mindenszentek előestéje. Ennek az ünnepnek a hagyományai a kelták

korába nyúlnak vissza, és egyik legnépszerűbb jelképe jelenleg a töklámpás. Valószínűleg sok ember felteszi a kérdést, miért emlékeznek meg nálunk effajta pogány szokásról, amikor nálunk, a keresztény

közegben mindenszentek napját ünnepeljük. Nos, ebben az esetben semmiféle ünnepről nincs szó, amely beszívárgott volna hozzánk és gyökeret vert volna. Semmi esetre sem. Mint ahogy azt az elején is említettem, más kultúrák és hagyományok megismeréséről van szó, ami az angol nyelv tanításának része. Mindenekelőtt a diákok alkotáskészsége a fontos, az a képességük, hogy miként tudják formálni gondolataikat és játékos formában bemutatni a közönségnek. Angol szókincsük bővül, a nyelvtanulás ily módon érdekesebbé, színesebbé és vonzóbbá válik. A Bogolepova Klára szervezésében tartott délutánon rajzoltak, írtak, énekeltek, előadást tartottak, versenyeztek; a végén pedig értékelték, valamint édességgel jutalmazták... **J. Meliška**

A vers bennünk él - november végén ezzel a címmel tartottak immár néhányadik alkalommal vasárnap délutáni verses összejövetelt a poézia zselizi kedvelői, bizonyítva ezzel, hogy a szépség és a harmónia iránti vágy nehéz időkben sem hagyja el azokat, akik tesznek valamit ennek érdekében. Ha mást nem, hát egy családias hangulatú rendezvény erejéig a verssel, versekkel foglalkoznak. **(ic, foto: hg)**

Art for Help 2010

Egy mikolai művész 2007-es elképzelése, melynek a Formica polgári társulás konkrét formát – méreteket, nevet, logót és szlogent – adott „Art for Help” elnevezéssel, a 4. jótékonyági árverésen újból megvalósult. Ezúttal új helyszínt talált magának, a lévai Barsi Múzeumban, és új társszervezőket Léväban. A cél most is világosan megfogalmazódott: „művészettel segítsünk a rászorulókon”. Hivatásos és amatőr művészek itthonról és külföldről, még a messzi Kanadából is, jótékonyági árverésre bocsátották alkotásaikat, melynek bevételét olyan gondosan kiválasztott családok és egyének kapják, akik szükséghelyzetben vannak. Biztos, hogy nem olyan polgárok kapják meg, akik Mercedesen vagy Octávián járnak, miközben szedik a szociális segélyt, és szívják a Marlborót, hanem olyanok, akik komoly egészségügyi problémák, vagy munkájuk, esetleg szeretettük elvesztése miatt nem nézhetnek boldog és vidám karácsony elé.

A szóban forgó gondolat, mint ahogy azt már említettük, az elmúlt években Zselízen keletkezett, és itt is valósult meg, ám ebben az évben idehaza nem kapott elegendő támogatást, így a 4. évfolyam megszervezése Lévän folytatódott, egy apró változtatással, az árverésbe további 7 művész is bekapcsolódott, így nemcsak Szlovákia határait lépte

át, hanem Európáét is. A projektbe összesen 16 művész kapcsolódott be, közülük hárman Magyarországról, egy Kanadából és a többi 12 Szlovákiából.

Szervezőként sajnáljuk, hogy az idei árverés bevétele nem Zselíre kerül, mint ahogy az az előző években volt. Sajnáljuk, hogy a kulturálisan és társaságilag is népszerű rendezvényt városunkon kívül voltunk kénytelenek megszervezni, de örülünk, hogy sikerült megőrizni a hagyományt, méghozzá magas színvonalon. Erkölcsileg kötelezőnek tartottuk, hogy az Art for Help életben maradjon, és annak ellenére, hogy Zselízen is akadt néhány egyén, akik idén is felajánlották segítségüket, amiért rendkívül hálásak vagyunk nekik, összességében idehaza nem voltak megfelelőek a feltételek az árverés megvalósítására.

Mi lett az idei Art for help eredménye? A Barsi Múzeumban megtartott megnyitót, az árverés előtti kiállítás és maga az árverés is nagy látogatottságnak örvendett és a sajtó is

figyelemmel kísérte. Az árverés előtt fellépett Richard Rikkoñ valamint Richard Čanaky és Mária Podhradská. A 41-ből 32 mű kelt el, összesen 3030 euró értékben. A legtöbb

bet Vlado Rúfus Vándorlás c. képéért adták, melyért dr. Beszédes Imre kikáltó utolsó kalapácsütése után 500 eurót ígértek. Az egész bevételt a lévai *Hely a házban* (Miesto v dome) polgári társulás kapja, a szociálisan rászorulóknak szentestéjére, az összeg jelentős részét anyagi és tárgyi támogatásokra fordítják.

Formica Polgári Társulás

A régióban túlteljesítették a tervet

November elején Sáróban tartották a Tiszta Alsó Garam Mentéért Társulás közgyűlését. A szervezet a környék intézményeit és önkormányzatait tömöríti, melyek bekapcsolódtak a régió szelektált hulladékgyűjtésébe. A tanácskozást a társulás elnöke, Judita Trníková, Sáró polgármestere vezette. A résztvevők foglalkoztak többek között a zselízi szeparált szemétygyűjtés problémájával. (A műanyaggyűjtésre szolgáló 1100 literes konténerek esetében előfordult, hogy összekeveredett a szemét.) Az ülésen elhangzott, hogy Sáró község elismerést kapott a hulladékgazdálkodás terén tanúsított rendkívül pozitív hozzáállásért, miután a szeméttelen történt tüzeset ellenére is sikerült tovább biztosítani a szeparált hulladékgyűjtést. Pozitívan értékelték az eltelt időszakban elért eredményeket, hiszen a kisebb fémhulladékon kívül az újrahasznosítási alap teljesítési mutatói szerint a kitűzött tervet túlteljesítették. Kiértékelték a régió alapiskoláiban szervezett *Gyűjt az egész család* elnevezésű versenyt. Az első helyen a hontfüzesgyarmati, a második a fegyverneki, a 3. helyen pedig a nemesorosi alapiskola végzett. A nyertesek tárgyi jutalmat kapnak, az első helyezett 300 €, a második 200 €, a 3. pedig 100 € értékben. Mindkét zselízi iskola bekapcsolódott a versenybe – a magyar alapiskola műanyag flakonok kupakjaiból 48 kg-ot gyűjtött össze. (ik)

A legszebb határ 2010-ben a zselízi Kiss Lajosé

Októberben Pöstyénben értékelték az év legszebb határa verseny 10. évfolyamát. A Vidékfejlesztési Ügynökség Díját a zselízi Kiss-farm nyerte el.

Kiss Lajosnak a díjat Simon Zsolt, az SZK mezőgazdasági minisztere adta át.

A 10 év alatt a Kiss-farm öt alkalommal vett részt a versenyben, és mindig szerzett díjat – ezt maga Kiss Lajos árulta el nekünk. Két alkalommal az első, további két

alkalommal a harmadik, és egyszer az Arany Sarló-díjat kapta meg. „Természetesen örülünk a győzelemnek, mert minduntalan jobb eredmények elérésére törekszünk, amelyeket azonban idén rendkívül rossz természeti viszonyok nehezítettek, gondolok itt a sok esőre. Hisz a környéken élők legidősebbjei sem emlékeznek olyanra, hogy az uborkának megrohadt volna a töve a sok esőtől. Négyyszer kellett ültetnünk, a dinnyét kétszer, a paprikapalánták fele tönkrement, de a gyom úgy nőtt, mintha húzták volna – éppen ezért az eredményt még többre becsüljük. (lv)

Az idei András-napi vásár kiértékelése

2010. november 19-én és 20-án a hagyományos András-napi vásárnak már a 14. évfolyamát tartottuk meg. Annak ellenére, hogy idén ugyanebben az időpontban volt Brezno városában is vásár, a mi vásárunk iránt az érdeklődés felülmúlta a várakozásunkat.

Összesen 204, különböző áruválasztékú sátrat sikerült elhelyeznünk. (A tavalyi évvel összehasonlítva 16-tal többet.) A választék sokféle volt. A vásári sátrak nagy

részeben lakástextíliát, ruházatot, lábbelit, fatermékeket, kosárfonó termékeket, cukorkát, valamint egyéb saját készítésű művészi és használati tárgyakat árultak. Az árusok főleg Kassáról, Magyarországról, Csehországból és Szlovákia valamennyi szegletéből, de még Romániából is érkeztek.

Minden évben nagy népszerűségnek örvendenek a frissítő, mézboros sátrak, melyek ezúttal sem maradtak észrevétlenek a látogatók számára.

Az idei András-napi vásár nagyobb problémák nélkül zajlott. Vásári illeték címén 14 144 €-t, áramszolgáltatásért 143 €-t szedtünk be.

A rendről és biztonságról a vásár ideje alatt a városi rendőrség gondoskodott. A műszaki ellátást, tehát a takarítást, a közlekedési jelzések elhelyezését, az áramszolgál-

tatást és a villanyszerelői ügyeletet a zselizi EUROSPINN Kft. biztosította.

Henrieta Murcinová, a szolgáltatási és kereskedelmi részleg referense

Mikola ébredszik

A helyi viszonyokhoz képest szokatlanul nagy volt az érdeklődés a Mikulčan polgári társulás november 13-i alakuló ülésén, melyet a mikolai vendéglőben tartottak. Ez részben a választások előtti időszak számlájára írható – többen eljöttek a polgármester- és képviselőjelöltek közül, habár nélkülük is szép számban voltak jelen a mikolaiak. A tanácskozást Pavol Ivan nyitotta meg, aki ismertette a résztvevőkkel a polgári társulás programját és alapszabályát. Ezek között szabadidős tevékenység, a művelődés támogatása, publikációs és oktatói tevékenység, szociális és humanitárius segítségnyújtás, a kulturális örökség ápolása és más polgári társulásokkal és intézményekkel való együttműködés szerepel.

Az ülés előtt sokan jelentkeztek tagnak, akik megválasztották a társulás szerveit. Az elnök Pavol Ivan, az alelnök pedig Peter Brachna lett. A vitában szólt a je-

lenlevőkhöz Ludmila Pivarčiová, a társulás megalakulásának egyik kezdeményezője. „Helyesen döntöttünk, amikor létrehoztuk ezt a polgári társulást, mert az emberek nem túl tevékenyek.

1967-ben Mikolát hozzácsatolták a városhoz, a vagy a városra szállt, a polgároknak nincs hol találkozniuk, és főleg nem tudják hol megszervezni a gyermekeknek szánt rendezvényeket. Az autóbusszmegálló Szódón rendezett, Mikolán nem, még szemétkosár sincs benne. Egyforma feltételeket kell teremteni

minden városrészben.” Ladislav Vékony, a Svodov polgári társulás képviselőjeként erkölcsi támogatásáról biztosította az alapítót. „Ha Szódó valamiben tényleg kimagaslik, akkor az a polgári társulásnak köszönhető. Ha az Önök bizottsága valamiben segítségre szorulna, számíthatnak ránk.”

A tagok megemlékeztek, hogy amikor ülésezni akartak, nem engedték be őket a mikolai kultúrházba, Kiss Lajos segített nekik, helyiséget bocsátott a rendelkezésükre. Ludmila Pivarčiová szerint a rendezvényeik többségét szabadterén szeretnék megvalósítani, mivel a társulásnak nincs saját helyisége. A tervezett tevékenységek közül megemlékezett, hogy 2011-ben közös társadalmi munkát szerveznek, pl. a ravatalozónál, amely már javításra szorul. Szeretnék a helyi óvoda előtti

területet is rendbe tenni.

A találkozó végén a mikolaiak azokat a lehetőségeket taglalták, miképp ruházhatna be a város ebbe a városrészbe is, lakosainak létszámához mérten. A jelenlevők közül sokan annak a meggyőződésüknek adtak hangot, hogy a mikolaiaknak a polgári társulás keretei közötti egységes kiállásával esélyük lehet valamit tenni a városrész érdekében. Ezt támasztotta alá, hogy további tagok is jelentkeztek tagnak. A mikolaiak lelkesedése még nagyobb lett a hír hallatán, miszerint előkerült a község krónikája, amelyet a második világháború után kezdtek vezetni, és ezt az érdeklődők ki is kölcsönözhetik. Mikola a fentiek fényében felébredt a kényszerű álomból, lakosai bekapcsolódnak a szervezett társulásba, hogy lakóhelyükön is a városhoz hasonló körülményeket teremtsenek. A Mikulčan polgári társulás tagsága iránt érdeklődők a 0907/468 183-as telefonszámon érdeklődhetnek, a társulás tagjai lehetnek 2 eurós tagsági díj befizetésével.

(ik)

A választásokhoz...

20.00 óra után a választási helyiségek bezártak, csak a körzeti választási bizottságok tagjai tartózkodhattak bent, illetve azok a személyek, akik a bizottság elnökétől írásos engedélyt kaptak erre. Mi kaptunk ilyen engedélyt, így bejutottunk a 4. sz. körzeti választási helyiségbe, a nyugdíjasklubba. Ennek köszönhetően láhattuk, mi történik a választások után a választási helyiségek zárt ajtóinak mögött.

Előbb felnyitották az urnát, és gondosan átszámolták a leragasztott borítékokat. Ezután egymás után felnyitották azokat, és lerakták a szavazócédulákat. Folyamatosan ellenőrizték a számukat, és egyúttal kiselejteztek az érvényteleneket.

Volt olyan, aki a tizenkét polgármester közül egyáltalán nem tudott választani, mások egyenesen kettőt, sőt, hármat is választottak különféle összetételben. Néhány választópolgár megtévedt, és több mint 12 képviselőt karikázott be, mások karikázás helyett áthúzta vagy kipipálta favoritjait. Az ilyen szavazócédulák az érvénytelenek között végeztek.

(sh)

Helyhatósági választások – a választók a folytonosságért

A zselízi önkormányzat a helyhatósági választások után csak kisebb változásokon megy keresztül, már ami az egyes tisztségek személyi összetételét illeti. Nem változik a polgármester személye, és összetételének háromnegyedét tekintve a képviselő-testület sem. A választók a november 27-i helyhatósági választásokon az előző választási időszak folytatása mellett szavaztak.

A testület döntése alapján az egész város egy választóközvetet alkotott, összesen 8 szavazóközben folyt a választás. A választók jegyzékében 6155 szavazó neve szerepelt. A szavazásra jogosult személyek 47,57 %-a járult az urnák elé, ami 2928 választópolgárt jelent, akik 2866 érvényes szavazatot adtak le a polgármester-választáson (97,88%) és 2894 érvényes szavazatot a képviselők választásakor (98,83%).

A járási eredményekkel összevetve, városunk a részvételt tekintve kicsit rosszabb eredményt ért el, hiszen a lévai választási körzetben a polgárok 51,52%-a szavazott – legtöbben Ényen (90,1%, a legkevesebben Garamkelecsényen (33,61%). Szlovákiai viszonylatban a szavazók 49,69%-a járult az urnákhoz.

Zselíz újraválasztott polgármestere Bakonyi Pál 953 szavazatot kapott. Mögötte végzett Nagy Géza 733 szavazattal, őt követte Vojtech Tomašovič 345 vokssal, majd Milan Haborák 205, Ladislav Vékony 159 és Marián Kišďurka 125 szavazattal. A többi jelölt kevesebb mint 100 vokst kapott.

A képviselők között megtartotta elsőségét Mocsy Katalin (független), aki 950 szavazatot kapott. Vojtech Tomašovičra (független) 930-an szavaztak. A választások érdekes eredménye, hogy a harmadik helyen egy újonc, Sokol László (MOST-HÍD) végzett, 892 vokssal. A képviselők között további újoncok Kovács Kázmér a MOST-HÍD párt színeiben, aki 698 szavazatot kapott, Kepka Márk 669 és Haris Mária 633 vokssal, mindkettőt az MKP indította. A régi képviselők közül nem jutott be a testületbe: Récsei Róbert (630 szavazattal), Csenger Tibor (628), Melczer Gábor (574) és Cserba János (432).

A választások után megváltoztak az erőviszonyok a városi parlamentben, hiszen a 7 független képviselő mellett hárman az MKP-t, ketten pedig a MOST-HÍD-at képviselik.

(ik)

Köszönetnyilvánítás...

Amit a „zselízi életről” el lehet mondani, azt a nyitott szemmel járó húszéves ugyanúgy tudja, mint az idősebb. Mérhetőek az elmúlt választási időszak gazdasági eredményei, látható és tapasztalható polgármesterünk és képviselőtestületünk négy éves munkája. Egy polgármesternek fontos kristálytiszta jövőképpel rendelkeznie. A képviselők olyan emberek kell, hogy legyenek akik „tudják”, nem pedig határozatlanul „úgy gondolják” a dolgokat. A városigazgatást illetően elengedhetetlen, hogy valódi tudással rendelkezzenek, és biztosítsák a hatékonyság, gazdaságosság és ellenőrizhetőség folyamatát. Bennünket, zselízi, ároki, nagypusztai, karolinai, rozinai, alberti, mikolai és szódói lakosokat képviseljenek, ne egyének érdekeit tartsák szem előtt!

A polgármester- és képviselőválasztás rendszeresen ismétlődő társadalmi esemény, és nagyban befolyásolja életünket. Ezúttal szeretnék köszönetet mondani mindannak a 619 választópolgárnak, aki szavazatával támogatott és a lehetőségért, hogy elfogadták jelölésemet. Választottunk. A lakosoknak az az 52,43%-a is döntött, aki nem járult az urnához. A polgármester és képviselőink személye ismert, döntéshozatalaik eredményességét, emberközpontúságát majd a jövőben tapasztaljuk. A város sajátunk és másoké. Egység, jóindulat, és megértés kell egymás irányában, hogy jövőnk szebb legyen. Ezúton kívánok minden egyes polgártársamnak szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és békés boldog új évet.

Csicsman Diana

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik a helyhatósági választások alkalmával szavazataikkal bennünket támogattak:

az MKP Zselízi Alapszervezetének képviselő-jelöltjei

Őszintén köszönöm Zselíz város polgárainak az irántam kinyilvánított bizalmat a 2010-es helyhatósági választások során.

Turza Irén

Köszönetemet fejezem ki városunk minden lakosának, aki támogatott a 2010-es helyhatósági választásokon.

Nagy Géza

HELYHATÓSÁGI VÁLASZTÁSOK 2010 – eredmények

sor-szám	A jelölt neve	Elért szavazatok száma össz.	1. vál. körzet	2. vál. körzet	3. vál. körzet	4. vál. körzet	5. vál. körzet	6. vál. körzet	7. vál. körzet	8. vál. körzet
1	Mocsy Katalin	950	46	89	173	141	148	122	214	17
2	Vojtech Tomašovič, Mgr.	931	47	113	198	135	158	121	148	11
3	Ladislav Sokol	892	44	106	174	139	157	94	169	9
4	Róbert Gulyás, Ing.	761	23	100	146	105	124	88	170	5
5	Horváth Géza, RNDr.	719	12	70	149	125	110	78	169	6
6	Peter Martosy, Ing.	707	32	87	129	132	107	81	135	4
7	Ladislav Vékony, Ing.	705	111	131	72	101	112	80	94	4
8	Kovács Kázmér, Ing.	698	12	69	135	159	75	89	155	4
9	Irena Turzová, PaedDr.	673	27	60	133	129	102	71	142	9
10	Kepka Márk	669	14	69	127	126	115	71	142	5
11	Pavel Polka	655	34	59	120	109	99	92	137	5
12	Haris Mária	633	9	39	128	157	81	77	131	11
13	Récsei Róbert, Ing.	630	8	50	158	109	79	57	152	17
14	Csenger Tibor, Ing.	628	13	55	123	138	78	77	140	4
15	Csicsman Diana, Ing.	619	13	157	124	91	68	61	102	3
16	Milan Haborák, Mgr.	600	15	54	112	112	97	88	109	13
17	Melczer Gábor, Ing.	574	21	46	113	87	72	78	152	5
18	Marianna Šedivá, Ing.	570	38	48	82	108	110	83	94	7
19	Ladislav Boška	564	9	46	107	83	92	108	116	3
20	Ladislav Horánsky, Ing.	530	16	31	113	93	79	72	125	1
21	Karol Šebők, MUDr.	492	7	65	115	88	59	52	102	4
22	Adamcsek Csaba	490	14	46	92	90	65	78	105	0
23	Tímea Miklósová, Ing.	479	13	60	86	68	73	55	120	4
24	Molnár Tibor, Ing.	476	8	38	103	125	66	49	86	1
25	Miloslav Konopka	458	8	41	79	91	66	72	88	13
26	L'udmila Pivarčiová	439	6	128	71	39	101	54	37	3
27	Cserba János, Ing.	432	12	25	83	83	52	49	121	7
28	Róbert Mihók	409	9	43	72	68	91	39	82	5
29	Miroslav Hasznos, Ing.	401	9	118	50	57	54	46	65	2
30	Ondrej Mészáros, JUDr.	376	6	25	74	94	52	51	71	3
31	Nagy Éva	364	15	107	49	40	37	38	77	1
32	Csonka Ákos, Bc.	351	4	29	88	69	37	36	85	3
33	Vladimír Botta	344	7	35	55	86	58	37	64	2
34	Gažo Gábor	337	13	28	65	34	61	61	74	1
35	Cserba Gabriella	320	7	42	99	45	37	41	47	2
36	Szabó László, Ing.	300	9	39	58	63	30	34	67	0
37	Silvia Jámbořová, PaedDr.	286	1	32	55	45	45	49	47	12
38	L'udmila Vargová	277	21	21	65	27	55	44	44	0
39	Ladislav Bálint, Mgr.	255	6	22	30	34	56	52	52	3
40	Nagy Attila	228	12	78	33	19	24	14	48	0
41	Ján Salma	215	0	15	71	28	60	27	14	0
42	Edita Pompošová	214	2	13	53	26	43	29	43	5
43	Juraj Režo, Mgr.	185	4	19	22	37	35	25	41	2
44	Mária Borková	165	8	25	36	27	27	18	24	0
45	Tóth Katalin, Ing.	161	4	9	45	27	20	36	20	0
46	Eva Frenková	77	1	4	10	12	11	12	25	2

HELYHATÓSÁGI VÁLASZTÁSOK 2010 – eredmények

sor-szám	A jelölt neve	Elért szavazatok száma össz.	1. vál. körzet	2. vál. körzet	3. vál. körzet	4. vál. körzet	5. vál. körzet	6. vál. körzet	7. vál. körzet	8. vál. körzet
1	Bakonyi Pál, Ing. arch.	953	37	52	171	207	152	127	193	14
2	Nagy Géza, JUDr.	733	16	94	152	125	119	72	138	17
3	Vojtech Tomašovič, Mgr.	345	13	48	86	52	50	38	52	6
4	Milan Haborák, Mgr.	205	0	21	41	37	23	36	34	13
5	Ladislav Vékony, Ing.	159	57	46	4	14	19	7	11	1
6	Marián Kišďurka, Mgr.	125	8	11	7	19	32	7	41	0
7	Dulai Ferenc	99	0	12	32	9	19	12	15	0
8	Nagy Éva	83	7	20	13	13	10	3	17	0
9	Miroslav Kokoška	60	1	4	8	9	16	6	16	0
10	Ladislav Bálint, Mgr.	50	0	2	7	6	10	16	8	1
11	Gažo Gábor	42	0	5	6	10	1	13	7	0
12	Štefan Kuruc, Ing.	40	0	3	12	6	6	7	6	0

Alapvető lépés a városfejlesztési program felállítása

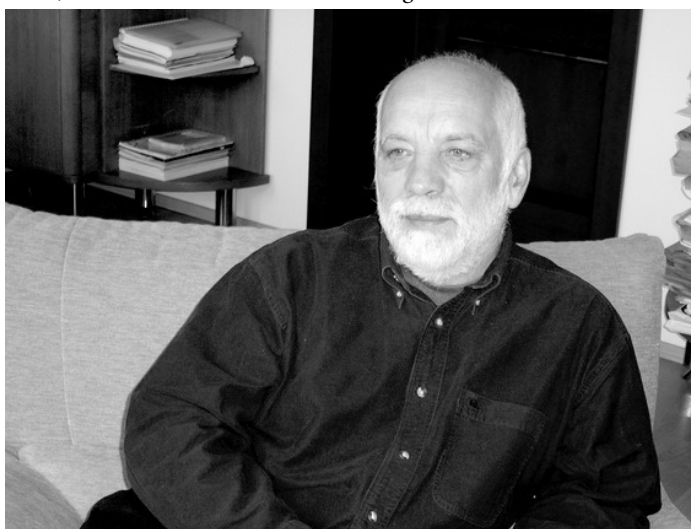
Bakonyi Pál újraválasztott polgármesterrel beszélgetünk a választások után néhány nappal arról, hogy látta a zselizi helyhatósági választásokat, és mi a helyzet az alakuló új képviselő-testület háza táján. **Hogyan értékeli a választásokat?**

– Mindenekelőtt köszönetet mondok a választópolgároknak, függetlenül attól, kire szavaztak. Az, hogy a legtöbb szavazatot kaptam, feljogosít és együtt kötelez is arra, hogy folytassam önkormányzatunk működésének reformját. Gondolom, hogy a mostani választások kulturáltabban zajlottak, mint az előbbiek, nem történtek kivrívó események, talán kivétel volt az ún. zöld weboldal, amely esetében azonban megmutatkozott, hogy egy szűk körű csoport foglalkozott néhány lakos lejáratásával. A polgármester-választásokon induló ellenfeleim negatív kampányhoz folyamodtak – hisz más lehetőségük nem is volt. Biztosan érdekes lenne valamilyen fórumon megvitatni, hogy mennyire voltak korrektek az érveik, és hol lépték túl a korrektség határát. Talán a negatív jellegű kampány is okozta a jelöltek közti szavazatkülönbségek csökkenését.

Megtörténtek az első egyeztetések – ke-rekasztal-megbeszélések a képviselőkkel. Miben sikerült megegyezni?

– Az első találkozás csak bevezető volt. A legfontosabb dolog, amiben meg kell egyezniük, hogy hány bizottsággal dolgozik majd

a képviselő-testület. Egyelőre úgy tűnik, hogy 5–8 bizottság lesz. Tájékoztattam őket arról, hogy az alakuló ülésen még egy dologról kell dönteniük az előírások szerint, mégpedig a polgármester személyi pótlékáról. Olyan visszajelzést kaptam tőlük, hogy részemről korrekt dolog, hogy előre figyelmeztetem őket, azelőtt ez nem szokott megtörténni.

Milyen időn belül lehetne elfogadni az időszak fejlesztési tervét?

– Az új testület munkájában az első és alapvető lépés a négyéves fejlesztési program felállítása és jóváhagyása. Persze négy évvel ezelőtt csak valamikor októberben fogadtuk el, de ennek megvoltak a speciális okai. Most nem látom akadályát annak, hogy mindjárt az első ülésen, januárban elfogadjuk a városfejlesztési tervet. Felkértem a képviselőket,

gondolkozzanak el a programon egyénileg vagy párt szinten, hogy valóban reális legyen. Nem szabad ugyanis túl valótlannal, megvalósíthatatlan dolgokat ígérni, de persze az sem jó, ha túl keveset vállalunk. Ha csupán befejezzük az elkezdett, beadott és elkészített projekteket, már az is szép eredmény lesz. Persze mindez a testület kompetenciája. Ha

van ambíciójuk és elképzelésük külső források bevonására, akkor lehet merészebb tervet is felállítani. Mindemellett tudniuk kell – főleg az „régiek” nyolc képviselőnek – arról, hogy a hitelkeretünkben van egy 10 milliós tétel a csatornahálózat kiépítésére elkülönítve. Ha nem valósul meg a csatornázás 180 milliós beruházása, amihez nekünk a 10 milliót kell biztosítanunk, akkor megvalósulhatnak más projektek. Ilyen keretek között tudunk mozogni. Ezen belül számíthatunk arra, hogy

ahogy törlesztjük a hitelünket, a hitelkeretből ennek arányában szabadul fel újabb összeg, amit felhasználhatunk. És hogy milyen projektumokat valósítunk meg, arról a képviselők az ún. PHSR (a város gazdasági és szociális fejlesztési tervében – a szerk. megj.) szellemében dönthetnek az előkészítettekből való kiválasztással.

Köszönöm a beszélgetést.

(ic)

TISZTELT OLVASÓ!

**A MUNKATÁRSÁK
ÉS A KIADÓ,
ZSELÍZ VÁROS
ÖNKORMÁNYZA-
TÁNAK NEVÉBEN
SZERETETTELJES, BÉKÉS
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET,
SOK EGÉSZSÉGET
ÉS SIKEREKBEN GAZDAG
ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK.**

**A ZSELÍZI HÍRMONDÓ
SZERKESZTŐSÉGE**

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

95701@pobox.sk

Városi újság

2010. december, XI. évfolyam

ára: 0,35 euró

Novemberi képviselő-testületi ülés

Lezárult a választási időszak

Az elmúlt választási időszak utolsó, 44. rendes ülését tartotta a zselízi képviselő-testület 2010. november 25-én, két nappal a helyhatósági választások előtt.

Bevezetőben a képviselők jóváhagyták az ingatlanadó kiszabásáról szóló általános érvényű rendeletet, valamint a háztartási és az apró építkezési hulladék utáni illetékről szóló általános érvényű rendeletet.

A testület megszavazta a városi programköltségvetés 5. módosítását, mégpedig a következőképpen: rendes bevételek 3948,4 ezer euró, rendes kiadások 3948,4 ezer euró, tőkeforgalmi bevételek 4317,1 ezer euró, tőkeforgalmi kiadások 5106,0 ezer euró, 788,9 ezer euró hiány, bevételi pénzügyi operációk 2562 ezer euró, kiadási pénzügyi operációk 412 ezer euró. Jóváhagyták a 2011–2013-ra szóló programköltségvetést is.

A testület tudomásul vett a volt Házkezelőség ingatlanjaira kiírt versenytárgyalás eredményéről szóló beszámolót. Megállapította, hogy csupán egyetlen jelentkező – Sólya Gábor – jelezte érdeklődését, aki az összes feltételnek megfelelt, így a képviselő-testület jóváhagyta az ingatlanok eladását 152 000 euróért.

A képviselők ezután tudomásul vették a nem lakás jellegű városi ingatlanok bérhátalékainak és a lakbérhátalékok behajtásáról szóló beszámolót, és döntöttek néhány behajthatatlan követelés leírásáról.

A tárgyalás végeztével a képviselők, a polgármester és a városházi koordinátorok ünnepi ebéden vettek részt, amivel a jelenlevők elbúcsúztatták a 2006–2010-es választási időszakot.

(sh)

A november 27-ei választásokon városunk 2928 lakosa élt választási jogával, ami a zselízi lakosság 47,57 százaléka. Városunk polgármesterévé 953 szavazattal ismét Bakonyi Pált választották a zselíziek. A képviselő-jelöltek közül Mocsy Katalin kapta a legtöbb szavazatot.

(foto: sh)

Esély az olcsóbb energiára. Kihaszználjuk?

Néhány héttel az önkormányzat számadásával kapcsolatos találkozó után ismét találkát adtak egymásnak az érdeklődő lakosok és az önkormányzat tagjai a városi hivatal dísztermében. Ezúttal a téma: egy lehetséges kombinált hulladék-feldolgozó üzem és erőmű létesítése városunkban. A közvetítő szerepét ismét Ladislav Briestenský vállalta el.

Az üzem a kevert háztartási hulladék feldolgozásából új termékeket, illetve a belőle készült fűtőanyagból energiát állítana elő. A lakosság tájékoztatása a projektum megvalósításának egyik első lépése volt. Ezt a PERLATON cég kínálata előzte meg, amellyel kapcsolatban a képviselő-testület memorandumot fogadott el az előkészületek során történő együttműködésről. Az előkészületek során beruházási terv születik, vizsgálják a lehetséges környezeti hatásokat, és kommunikáció folyik az érintett terület lakosságával. Ennek részeként valósult meg a lakossági fórum is, amelynek célja nem csupán a lakosok tájékoztatása volt, hanem az is, hogy a visszajelzéseket első kézből szerezzék meg még az előkészítő dokumentáció munkáinak megkezdése előtt. Hasonló találkozók a jövőben is megvalósulnak.

Amennyiben a tanulmányok bizonyítják a projektum előnyeit, a város egy ilyen keverthulladék-feldolgozó üzem tulajdonosává

válhat. Zselíz kérvényezné ugyanis a támogatást (kb. a költségek 60%-a), és venné fel a hitelt a Európai banktól (40%). Előzetes számítások szerint bizonyos körülmények között akár 6 év leforgása alatt visszafizethetné a hitelt. Emellett nem lesz szükség saját forrásokra, kivéve az üzem létesítéséhez szükséges, néhány hektár kiterjedésű területet.

Az ilyen jellegű technológia felhasználása már első ránézésre is előnyökkel jár. Az energiát és egyéb termékeket hulladékból állítanánk elő, ezáltal az eddigi ökológiai és gazdasági terhet ezután másodlagos nyersanyagként kezelhetnénk. Nem csupán a jövőben termelő hulladékot lehetne így felszámolni, hanem a már lezárt és a jelenleg használt lerakatokat is. A projekt keretében lehetőség nyílik támogatást kérni a létező hulladéklerakatok létesítésére felhasznált eszközök megtérítésére is. A technológia vitathatatlan előnye tehát a hulladéklerakatok, valamint az újonnan termelő hulladék felszámolása, a hulladék felhasználása, a környezetvédelem és a hatékony energia-előállítás alternatív forrásokból. Ez hatással lehet városunk térségben betöltött szerepének felértékelődésére, új munkahelyek, források teremtésére, és végső soron a hulladék-felszámolási díjak és az energiaárak esetleges csökkenésére városunk lakosai számára.

(ik)